Nr. 187. Piątek, 15 Sierpnia 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal.. pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . . . 32 K	**ćwierćrocznie** 8 K — h.	**rocznie** . . . 24 K	**ćwierćrocznie** . . 8 K
półrocznie . . . 16 K	**miesięcznie** 2 K 70 h.	**półrocznie**. . . 12 K	**miesięcznie**. . . 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**

Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Prezydyum krajowej dyrekcyi skarbu zamianowało elewa ewidencyjnego, Włodzimierza Edwarda Winnickiego, geometrą ewidencyjnym II. klasy w XI. klasie rangi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 14 sierpnia.

Wrażenie mowy Greya.

Głos „Fremdenblattu“.

Wiedeński *Fremdenblatt* pisze pod dn. 12 b. m.:

Sir Edward Grey oświadczył na posiedzeniu angielskiej Izby gmin, że konferencya ambasadorów odroczyła się. Zarządzono przerwę w obradach, gdyż także kwestya wysp na morzu Egejskiem została uregulowana. Ambasadorowie Francyi, Anglii i Włoch otrzymali dziś przed południem upoważnienie swych rządów, na mocy którego przyjęli proponowaną przez angielskiego sekretarza stanu formułę w sprawie wysp Egejskich. Tem samem odpadła konieczność dalszych narad aż do momentu, gdy komisye, którym poruczono przeprowadzenie różnych prac w Albanii, ukończą swo dzieło.

Sir Edward Grey zapowiedział przy tej sposobności, że konferencya ambasadorów zbierze się znowu, skoro tylko będzie to wolą interesowanych rządów. Odroczenie konferencyi nazwał zupełnie usprawiedliwionem. Głównem zadaniem reunionu było porozumienie mocarstw co do kwesyi albańskiej i wysp morza Egejskiego. W obu tych sprawach osiągnięto porozumienie. Konferencya ambasadorów cel swój spełniła, a z tego też sukcesu winno się być tem bardziej zadowolonym, że trudności do pokonania było co niemiara. Sir Edward Grey w grudniu r z. zapowiadając zebranie się konferencyi, nie mógł stłumić powątpiewania w możliwość, iżby reunionowi udało się rozwiązać tak trudne problemy. A jednak je rozwiązano. Bo to, co jeszcze do załatwienia pozostaje — to są tylko szczegóły, których uregulowanie pójdzie już gładko.

Szczególną wagę mają umowy konferencyi ambasadorów w sprawie księstwa Albanii. Już z końcem listopada proklamowana została przez zgromadzenie narodowe w Valonie i innych miastach albańskich niezawisłość Albanii. Zarazem ustanowiony został rząd prowizoryczny. W jednej ze swych enuncyacyj ów rząd, jako jedyny cel albańskiej polityki niezawisłości oznaczył zamiar, by Albania w pokoju i zgodzie żyła ze wszystkiemi państwami bałkańskiemi i aby stała się żywiołem równowagi. Równocześnie wyrażono nadzieję, że rządy europejskie dążnościom ludu bałkańskiego nie odmówią życzliwego przyjęcia i że ochronią ją od wszelkich napadów na Albanii egzystencye narodową i od prób rozszarpania jej terytoryów.

Ta nadzieja spełniła się istotnie. Autonomiczne księstwo Albańskie stało się faktem dokonanym. Łatwo nie przyszło osiągnięcie tego celu. Aż nazbyt często utykały obrady. Dość przypomnieć tylko kwestyę Skutari, aby zrozumieć jak wiele trudności jeżyło się na drodze, którą stąpać wypadło reunionowi. Ostatecznie jednak utrzymało się — co jest faktem bardzo pocieszającym — stanowisko Austro-Węgier i Włoch. Austro-Węgry tylko co do drobnych szczegółów dopuściły kompromis, stwierdzając temi ustępstwami ponownie swe zamiłowanie w pokoju i skłonność do życzliwego traktowania zwłaszcza interesów Serbii, czego najlepszym dowodem było przyznanie temu państwu dostępu do morza Adryatyckiego.

Wedle zatwierdzonego przez państwa statutu, będzie Albania dziedzicznem, niezawisłem księstwem. Wszelkie nawet pozory zwierzchności tureckiej zostały usunięte. Tron zostanie obsadzony przed upływem b. r. W tym też czasie zorganizowana zostanie administracya Albanii. Ku temu celowi wysyłają mocarstwa komisyę kontrolną, w skład której wejdą: reprezentant Albanii i po jednym przedstawicielu każdego mocarstwa. Komisya ma możliwie jak najrychlej zebrać się w Albanii i poczynić mocarstwom odpowiednie propozycye co do przyszłej organizacyi zarządu państwowego. Żandarmerya zostanie oddana pod rozkazy oficerów szwedzkich. Mocarstwa wystosują do Szwecyi prośbę, by desygnowała wyższego oficera, który towarzyszyłby komisyi kontrolnej dla przekonania się na miejscu, ilu oficerów będzie potrzeba.

Także południowe granice Albanii zostały już w ogólnych zarysach nakreślone. Szczegóły wypracowane zostaną na miejscu przez osobną komisyę.

Ważne jest zwłaszcza postanowienie, że Albania zostanie wedle istniejących w Europie wzorów zneutralizowana. Domagały się tego Austro-Węgry i Włochy, gdyż nowe państwo będzie miało do pokonania podostatkiem trudności wewnętrznych, powinno zatem spokojnie być przynajmniej o państwową swą egzystencyę. Międzynarodowe zabezpieczenie albańskiej autonomii na podstawie neutralnej jest najsilniejszą rękojmią, że w tej części Bałkanów stworzony będzie stan trwały i że ludowi albańskiemu dana będzie możność odpowiedniego rozwoju,

Głosy prasy angielskiej.

Prasa angielska jednomyślnie wyraża uznanie z powodu wczorajszej mowy Greya, chwaląc jego politykę.

Daily Chronicle pisze: obecnie pozostało dla dyplomacyi zadanie utrzymania koncertu europejskiego. Gdyby mocarstwa przystąpiły do zmiany pokoju bukareszteńskiego, wyłoniłoby się niebezpieczeństwo rozbicia koncertu mocarstw.

Daily News wywodzą: Anglia przekonała Europę, że jej bezinteresowność nie jest czczem słowem, lecz rzeczywistym faktem; dlatego Anglia cieszy się takiem uznaniem, jakiego za czasów ostatniej generacyi nie zaznała.

Wedle *Timesa* Anglia może z zadowoleniem i dumą spoglądać na owoce swej polityki zagranicznej i na sztukę polityczną, jaką udowodnił Grey podczas złowrogich miesięcy. Rzadko kiedy zagraniczna polityka była kierowana tak bystrym sądem i z takiem powodzeniem. Rzadko kiedy polityka zagraniczna cieszyła się w takiej mierze poparciem i podziwem w kraju, rzadko kiedy była tak stała i w takiej mierze znachodziła poklask Europy.

Wrażenie w Berlinie.

Z Berlina donoszą: W tutejszych kołach dyplomatycznych oświadczenie sir Greya zostało przyjęte z wielkiem zadowoleniem. Dyplomacya podziela optymizm angielski co do pokoju europejskiego. Wskazują zwłaszcza na ustęp o kwestyi Adryanopola i wyrażają przekonanie, że faktycznie nie należy oczekiwać w tej sprawie żadnej akcyi mocarstw. Jest możliwe wszakże, iż jedno z mocarstw zmuszone będzie do zarządzeń przy-

---

69)

JERZY ŻUŁAWSKI.

LAUS FEMINAE.

POWIEŚĆ.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Powrót.

(Dokończenie).

Turski doznał wrażenia jak gdyby ulgi. Zdawało mu się, że tak właśnie powinno się było stać: wiatr, prawdziwy wiatr musiał rozwiać i zniszczyć ten śmieszny gmach z malowanych dosek, co przez godzinę pałac księżniczki udawał.

Nie spojrzawszy nawet na zakłopotanych — i ze względu na jego obecność — po cichu klnących robotników, zawrócił w stronę teatru.

Gdy się znalazł z powrotem przed greckim portykiem wejścia, ludzie tłumnie już wychodzili. Ustąpił przed nimi w cień limb i patrzył jak przechodzą, rozmawiając żywo i gestykulując, gdy naraz przypomniał sobie, że powinien właściwie odwiedzić księżnę w garderobie i podziękować jej za występ.

Zastał ją już ubraną w towarzystwie jakichś dwóch nieznajomych mu dam, które jej przyszły po przedstawieniu winszować, i naturalnie — Rogockiego. Zwróciła się ku niemu zaraz jasną, uśmiechniętą twarzą.

— Czekam na pana.

— Nie chciałem wcześniej przeszkadzać, — rzekł z ukłonem.

Wstała pośpiesznie i poczęła się żegnać z damami, mimo że te, zdaje się, wcale nie miały jeszcze ochoty wychodzić.

— Bardzo, bardzo było mi miło, że panie raczyły... Przepraszam, żem panie tak długo w tej ciasnocie zatrzymała, ale było mi naprawdę tak przyjemnie.

Turski patrzył, oparty plecami o drzwi. Widział garderobianą, składającą rozrzucone części kostiumów, — naprzeciw na gotowalni duże potrójne zwierciadło i zapalone przed niem światła gazowe, — pudełko ze szminką, łabędziki od pudru, walające się na marmurowej tafli. Był ciągle jeszcze jak nieprzytomny. Nie umiał sobie zdać jasno sprawy z punktu swego życia, w którym się znajduje. Co chwilę wzbierało w nim uczucie, że czas się wrócił wstecz — i on jest jak dawniej w jakimś teatrze, w którym może właśnie jego sztukę grano przed chwilą. Przyszedł oto po skończonem przedstawieniu podziękować wykonawczyni głównej roli... Widział, że to jest księżna Helena i nie dziwił się temu. Zdawało mu się, że wogóle nie znał jej nigdy w innym charakterze, że owszem, odkąd zapamięta, była zawsze aktorką i on ją widywał zawsze na tle tych porozrzucanych kostiumów, w tej duszącej atmosferze perfum, zapachu szminki i pudru...

Uczuł, że ktoś zlekka dotyka jego ramienia.

— Czy pan zadowolony ze mnie, panie Romanie?

Ocknął się.

— Wie pani, myślałem właśnie w tej chwili, że pani jest urodzoną artystką, i aż mi dziwno, że znałem panią podobno i wtenczas, kiedy pani na deskach teatralnych nie występowała.

Zaśmiała się.

— Przecież ja dzisiaj gram po raz pierwszy!

Zwróciła się do Rogockiego.

— Panie Janie, wszak pan zamówił dla nas gabinet w restauracyi?

Turski uderzył się w czoło.

— Przecież to ja powinienem był o tem pomyśleć!

— Drobnostka! Tymczasem dzisiaj będzie pan moim gościem.

Zawiązywała już głowę — w miejsce kapelusza — szerokim czarnym szalem koronkowym. Zwróciła się do Rogockiego.

— Ach, panie Rogocki, nie śmiem pana prosić.

Były adwokat w odświeżone ubranie na dzisiejszą uroczystość ustrojony, powstał usłużnie.

— Czy pani co przynieść?

— Nie, ale gdyby pan był tak nadzwyczajnie dobry.... Nie chciałabym czekać w restauracyi.... Możeby pan mógł zajrzeć, czy tam wszystko jest już gotowe?

— Owszem, za kwadrans będę z powrotem.

— Niech pan weźmie mój automobil. Czeka przed teatrem.

Gdy drzwi za Rogockim się zamknęły, księżna usiadła na fotelu, nie patrząc na Turskiego. Zapanowało głuche milczenie. Po chwili Turski rzucił głową.

— Tak, wysłałam go naumyślnie. Chciałam panu powiedzieć..., chciałam....

Rozpłakała się nagle bez żadnego widocznego powodu.

— Pani jest strasznie zdenerwowana! — rzekł, kładąc jej dłoń na głowie ruchem jakby mimowolnym.

Spojrzała mu w oczy załzawionemi źrenicami.

— Tak, tak.... jestem bardzo wyczerpana, ale i szczęśliwa.... Weszłam na drogę właściwą; to jest życie moje — odtąd — już — na zawsze....

Nim spostrzegł, co robi, uchwyciła dłoń jego i pocałowała,

— Co pani....? — krzyknął.

— Dziękuję. Wszystko się dobrze stało, tak jak się stało; widocznie musiało tak być.

— Och, pani! pani Heleno!...

— Cicho. Musiało być. Teraz już ci nie wolno opuścić mnie. Pokazałeś mi drogę do nowych światów, na wyżyny sztuki.... Teraz musisz się opiekować mną i dzieckiem, i twojem dzieckiem, Romek!

Nie wiedząc prawie, co czyni, pod wrażeniem całego dzisiejszego wieczora, ukląkł przed nią i przycisnął usta do jej ręki. Nie broniła mu jej, owszem drugą cicho i delikatnie poczęła gładzić jego włosy.

W pół godziny w najlepszym gabinecie hotelowej restauracyi towarzystwo znajdowało się w komplecie. Stół był okrągły. Po prawej ręce księżnej siedziała pani Irena, uśmiechnięta i wymalowana, ze śladami wypieków, przebijającymi z pod warstwy pudru — po lewej stało próżne krzesło, a dalej usadowili się kolejno: Robityn, Golimski, Wierzbic i wreszcie Rogocki. Turskiego jeszcze nie było — zatrzymano go na wychodnem w jakiejś pilnej sprawie w teatrze; Płażyński kręcił się po gabinecie, wydając w imieniu księżnej polecenia służącemu go nabożnie lokajowi. Śmiano się i żartowano, niecierpliwiąc się nieco przeciągającą nieobecnością Turskiego, bez którego księżna nie chciała rozpocząć kolacyi.

Zjawił się nareszcie. Powitano go gromkim okrzykiem. Wszedł przybladły trochę, ale uśmiechnięty i swobodny, i powitawszy jeszcze raz księżnę, rzucił przed nią na stół ogromny pęk białych róż.

— Czy nie zatrute? — zaśmiała się, nawiązując do roli, którą dziś grała.

— Niech się pani przekona, dając je naprzód powąchać komuś z obecnych — odparł wesoło i ujął w rękę poręcz wolnego obok księżnej krzesła, aby usiąść.

Wierzbic zerwał się z miejsca.

— O, nie! nie tu, panie Romanie! Porządek musi być zachowany. To miejsce Płażyńskiego, który tam właśnie ostrzygi ogląda...

Mówiąc to, wsunął dla Turskiego krzesło między Rogockim a panią Ireną.

— O tak! teraz łańcuszek jest zamknięty, i możemy wypić zdrowie naszej boskiej artystki.

— Laus tibi, femina!

KONIEC.

musowych wobec Turcyi. Dotąd nie wiadomo, jak zachowa się Rossya. Francya bezwarunkowo nie zgodzi się na akcyę rossyjską przeciw Turcyi. Potrzeba pokoju jest wszędzie silnie odczuwana. Wobec tego przypuszczać trzeba, że kwestya Adryanopola wywoła co najwyżej silny nacisk, ale tylko finansowych i handlowych kół angielskich na Turcyę.

Z pod berła rossyjskiego.

(Nastroje w Królestwie. — Reforma ziemstwa. — Szkoły rolnicze).

Gazeta Warszawska rozpatruje w obszernym artykule nastrój umysłów w Królestwie i dla ilustracyi podaje, jak ukształtował się stosunek tamtejszej opinii publicznej do stronnictw rossyjskich.

„W okresie kryzysu rossyjskiego — czytamy — znakomita większość opinii polskiej rozumiała, że jedynem zadaniem naszem jest popieranie akcyi stronnictw rewolucyjnych rossyjskich i że trzeba się z niemi we wszystkiem solidaryzować bez zastrzeżeń. Akcya strajkowa była uważana za najwyższy wyraz patryotyzmu polskiego, a kierownicy Związku za opatrznościowych mężów politycznych.

Jakże dziś dalecy jesteśmy od tego? Jak zdajemy sobie sprawę z istoty tego ruchu i ze szkód, które dla naszego społeczeństwa wyniknęły z bezkrytycznego w stosunku do niego stanowiska.

Później przyszła wiara w postęp rossyjski, w kadetów. Jeszcze w trzeciej Dumie, gdy kierownicy polityki Koła dowodzili, że nie można uzależniać polityki polskiej od polityki kadeckiej, że trzeba sobie zachować wolną rękę i liczyć się z temi stronnictwami, które mają siłę w Dumie, spotykali się z silną opozycyą. Nie tak dawno jeszcze, bo rok temu, w czasie wyborów warszawskich, ileż nasłuchano się wyrzutów za odsunięcie się od kadetów. Lecz zwolna opinia polska, przetrawiając zdobyte doświadczenia, zdawała sobie coraz jaśniej sprawę z tego, że jedyną wytyczną w polityce jest interes narodowy, że na terenie dumskim Koło musi mieć absolutnie wolną rękę, umawiać ze wszystkiemi stronnictwami, z żadnem się na stałe nie wiązać, lecz wchodzić w porozumienie z temi, które w danych okolicznościach stanowisko Koła czynnie zechcą poprzeć.

Ostatnie wydarzenia w Izbie przy okazyi samorządu rzuciły na całą tę sprawę światło jeszcze jaskrawsze. Zachowanie się stronnictwa kadetów wobec sprzeczności interesów polskich i żydowskich przekonało nawet najodporniejszych.

Najwierniejszymi zwolennikami ścisłego sojuszu z kadetami byli postępowcy, zejście więc postępowców właśnie z dawnego stanowiska należy uznać za kapitalny zwrot w opinii całego społeczeństwa.

Według naszego rozumienia rzeczy, kończy przytoczony organ, wszystkie stronnictwa rossyjskie są jednakie, a stosunek nasz do nich winien być ustalony jedynie według tego, co dyktuje wzgląd na interesy nasze.“

*

Jedną z najważniejszych spraw, którą w najbliższej przyszłości ma się zająć rząd, jest sprawa reformy instytucyj ziemskich. Dla jej rozstrzygnięcia utworzono komisyę specyalną, złożoną z przedstawicieli ministerstwa spraw wewnętrznych i głównego zarządu urządzenia rolnego i rolnictwa, która zajmie się zebraniem materyałów dla ułożenia projektu reformy ziemskiej.

Według informacyj, otrzymanych przez *Russką Mołwę*, prace komisyi będą prowadzone w dwóch kierunkach: po pierwsze, komisya zajmie się zestawieniem i usystemizowaniem materyału archiwalnego referatów, dotyczących danej sprawy, protokołów różnego rodzaju komisyj wydziałowych i międzywydziałowych, które w swoim czasie obradowały nad projektem reformy ziemstwa. Będą też przejrzane różne projekty, złożone przez szlachtę, gubernatorów, dygnitarzy państwowych, a dotychczas nieuwzględnione.

Po drugie, zamierzone jest zaprosić do udziału w opracowaniu projektu reformy ziemskiej „ludzi miejscowych“, za jakich komisya głównie uważa gubernatorów, marszałków szlachty i t. p. Sprawa zaproszenia przedstawicieli ziemstw dotychczas nie została rozstrzygnięta, wobec różnicy zdań między członkami komisyi, których część (głównie przedstawicieli zarządu rolnictwa) uznawała za właściwe zaprosić do udziału w pracy działaczów ziemskich, druga zaś część (przeważnie przedstawicieli ministerstwa spraw wewnętrznych) była przeciwna temu projektowi. Za pomocą ankiety, rozesłanej do gubernatorów i marszałków szlachty, komisya zamierza wyjaśnić stosunek ludności do ziemstwa obecnego i zdobyć wskazówki, w jakim kierunku pożądana jest reforma.

Prace przygotowawcze komisyi potrwają do listopada b. r., poczem komisya zajmie się ułożeniem właściwej ustawy. Jednakże do czasu powrotu z urlopu ministra Makłakowa sprawa ogólnego charakteru zamierzonej reformy ziemskiej nie będzie rozważana.

*

Według danych rossyjskich departamentu rolnictwa, w r. 1912 w całem państwie rossyjskiem istniało 305 szkół rolniczych, w tej liczbie dwa wyższe zakłady naukowe, 6 kursów wyższych, 17 szkół średnich, pozostałe należą do kategoryi szkół niższych i początkowych. Szkoły rolnicze w r. 1912 ukończyło ogółem 2545 osób.

W tymże roku 59 prc. podań o przyjęcie do szkół rolniczych odrzucono dla braku wakansów. Koszta nauki jednego ucznia w szkołach średnich wynoszą 412 rubli rocznie, w niższych — 316 rubli, w początkowych 167 rubli. Każdy student wyższych szkół rolniczych kosztuje skarb 525 rubli.

Dane powyższe uzupełnić należy wzmianką, iż 77 prc. wychowańców szkół rolniczych znalazło niezwłocznie po ukończeniu szkół pracę w zakresie rolnictwa.

Londyński reunion ambasadorów.

Gdy po pierwszych klęskach armii tureckiej z października i listopada r. 1912 Serbia poczęła ujawniać dążenie ku usadowieniu się na wybrzeżu adryatyckiem, Rząd austro-węgierski oświadczył wówczas, że na to nie udzieli swego zezwolenia. Przeciwieństwo między ówczesnem stanowiskiem Monarchii austro-węgierskiej a Serbii wywołało wielkie zaniepokojenie w całej Europie, ponieważ pierwsza dała wyraźnie do zrozumienia, że w danym razie nie cofnie się przed żadnym środkiem potrzebnym do zabezpieczenia jej interesów na półwyspie Bałkańskim. Aby zapobiedz ewentualnej samoistnej akcyi Austro-Węgier, powołano wówczas na wniosek sir Edwarda Greya do życia t. zw. reunion ambasadorów w Londynie, z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że przysługiwać mu mają funkcye jedynie doradcze. Austro-Węgry przyjęły tę propozycyę w zasadzie dnia 6 grudnia r. 1912, uzyskawszy wpierw w drodze dyplomatycznej zapewnienie uznania ich stanowiska w sprawie albańskiej i portów adryatyckich. Ambasador austro-węgierski w Londynie hr. Mensdorff-Pouilly, udał się w tym celu do Wiednia po instrukcye, a nazajutrz po jego powrocie do Londynu, dnia 17 grudnia, odbyło się pierwsze posiedzenie reunionu ambasadorów w pałacu St. James w Londynie.

Reunion ten stał się od tej chwili rodzajem władzy centralnej, która, nie postanawiając wprawdzie w kwestyach polityki europejskiej, obradowała w rzeczowy sposób nad wszystkiemi jej aktualnemi kwestyami i przygotowywała za pomocą wymiany zdań między ambasadorami ich pokojową likwidacyę we wzajemnem porozumieniu mocarstw.

Pierwszy donioślejszy rezultat osiągnął reunion w trzecim dniu obrad, dnia 20 grudnia, przyjmując autonomię Albanii i zgadzając się na danie Serbii portu czysto handlowego nad Adryatykiem. Uchwała tą usunęła jeden z najniebezpieczniejszych momentów z kompleksu europejskich kwestyj spornych, uprawniając do nadziei, że i dalsze obrady takim samym będą uwieńczone wynikiem. Na dalszym programie znajdowały się kwestye tak doniosłe, jak los wysp Egejskich, kwestya przydzielenia państwowego portu Saloniki i cały kompleks wyłaniających się z wojny bałkańskiej kwestyj gospodarczych i finansowych, które co prawda przekazano później osobnej komisyi finansowej w Paryżu.

Ale pokazało się niestety, że dzień 20 grudnia był punktem kulminacyjnym działalności reunionu. Od tego dnia obrady w rzeczy samej utknęły i niedoprowadzały długo do dalszych pozytywnych rezultatów. Zawiść wzajemna mocarstw i reprezentowanych przez nie grup poczęła paraliżować wszelkie debaty i prace pozytywne. Przez cały styczeń b. r. debatowano bez rezultatu i programu raz nad Albanią, to znowu nad wyspami Egejskiemi, nie dochodząc w żadnym punkcie do porozumienia. Jedynie, gdy chodziło o to, aby wywrzeć wspólny nacisk na Turcyę w celu skłonienia jej do przyjęcia warunków pokojowych ofiarowanych jej przez państwa bałkańskie, zdołano chwilowe osiągnąć porozumienie. W uchwalonej na odnośnem posiedzeniu reunionu nocie wspólnej, którą doręczono w Konstantynopolu dnia 17 stycznia, mocarstwa zalecały Turcyi, aby zgodziła się na odstąpienie Adryanopola sprzymierzonym, pozostawiając kwestye przynależności państwowej wysp Egejskich mocarstwom.

Na tem działalność reunionu londyńskiego wyczerpała się na dłuższy czas. Przez cały miesiąc luty nie zdołano osiągnąć porozumienia w jednej kwestyi twierdzy Skutari i dopiero 22 marca zgodzono się na to, że miasto to ma przypaść Albanii. Po tej uchwale nastąpiły obrady nad mającymi się ewentualnie przedsięwziąć krokami, w celu skłonienia Serbów i Czarnogórców do zaniechania oblężenia Skutari, a gdy dnia 23 kwietnia twierdza ta wskutek kapitulacyi Essada baszy padła, napróżno radzono nad sposobami zmuszenia Czarnogórców do jej ewakuacyi. Ostatecznie zgodzono się na reunionie na pamiętną demonstracyę flot, która jednakże, jak wiadomo, na królu Mikołaju żadnego nie wywarła wrażenia. Gdy w następstwie król Mikołaj pod wpływem wyraźnych gróżb ze strony Austro-Węgier i Włoch ustąpił i sprawa skodarska w ten sposób usunięta została z programu, rozpoczęły się długotrwałe i zawiłe obrady nad statutem i południową granicą Albanii, w której największe trudności stawiała Francya.

Statut ułożony został ostatecznie dopiero 29 lipca, przyczem zwyciężyło przeważnie stanowisko zajęte przez Austro-Węgry i Włochy, kwestya zaś wysp Egejskich wyjaśniona została dopiero w ostatnich dniach w ten sposób, że Francya i Włochy, które w tej kwestyi pierwotnie na krańcowo przeciwnych stały stanowiskach, zgodziły się na proponowaną przez Grecyę formułkę kompromisową.

Obecnie reunion ambasadorów rozjechał się na urlopy letnie, aby się zebrać ponownie z chwilą, gdy stanie się aktualną kwestya rozpatrzenia prac międzynarodowej komisyi, mającej się delegować do Albanii.

Po wojnie bałkańskiej.

Wymiana depesz pomiędzy Najj. Panem a królem Karolem rumuńskim.

Rumuńska Agencya telegraficzna ogłasza następującą wymianę depesz pomiędzy Najj. Panem Cesarzem Franciszkiem Józefem, a królem rumuńskim Karolem.

Depesza Najj. Pana opiewała: Proszę Cię, abyś przyjął me najserdeczniejsze życzenia z okazyi dojścia do skutku pod Twojem kierownictwem dzieła pokojowego, które położyło kres rozlewowi krwi na Bałkanie i zapewniło Twojemu krajowi pokój. Jak dotychczas tak i nadal biorę najżywszy udział we wszystkiem, co wychodzi na korzyść Twoją i pomyślność Twego kraju.

Odpowiedź króla Karola opiewa: Twoje serdeczne życzenia i Twój żywy udział z okazyi zawarcia pokoju w mej stolicy bardzo mię ucieszyły i z całego serca dziękuję Ci za ten nowy dowód wiernej przyjaźni, którą mi zawsze szczególnie w chwilach ciężkich okazywałeś. Oby pokój pozostał trwały i ostatecznie na półwyspie Bałkańskim, który wiele przeszedł w ostatnich latach, nastał pokój dla dobra naszych państw.

Moratoryum serbskie.

Dzienniki donoszą, że moratoryum będzie zniesione zamiast w 45, dopiero w 90 dni po zarządzonej demobilizacyi.

Urzędowe ogłoszenie w tej sprawie jeszcze nie wyszło.

Wiadomości z Sofii.

Rząd bułgarski ma na razie odroczyć ratyfikacyę pokoju bukareszteńskiego, gdyż w myśl ustaw bułgarskich potrzebną jest do ratyfikacyi uchwała konstytuanty, która jednakże obecnie zebrać się nie może. Pacyfikacya pokoju bukaresztenskiego przez inne państwa interesowane ma nastąpić najpóźniej do 20 b. m.

Korespondent *Wiener Allg. Ztg.* z Sofii twierdzi, że w Bułgaryi nigdzie nie zauważył rozgoryczenia, ani też, jak donosiły pisma zagraniczne, ruchu rewolucyjnego w wojsku. Przeciwnie w armii bułgarskiej panuje doskonała dyscyplina. O jakimkolwiek konflikcie w armii niema mowy.

Wiedeńska *Zeit* ogłasza wywiad swego korespondenta sofijskiego z ministrem spraw zagranicznych Genadiewem. Oświadczył on między innemi: „Muszę zaznaczyć, że będziemy działali w zupełnie innym kierunku, niż rząd poprzedni. Pracował on przez 6 miesięcy gorliwie tylko nad tem, ażeby na każdym kroku pozbywać się i tracić przyjaciół; my zaś będziemy starali się o pozyskanie przyjaciół“.

Szkoda wyrządzona na terytoryum bułgarskiem przez Serbów, przenosi wedle bułgarskich obliczeń milion franków.

Półurzędowy *Mir* z powodu traktatu bukaresztenskiego pisze: „Wyniki wojny o oswobodzenie z pod jarzma tureckiego, podczas której Bułgarowie ponieśli wielkie ofiary, są takie, że wszystkie narodowości: Albańczycy, Kucowołochowie, Grecy i Serbowie zdobywają możność rozwoju narodowego. Jedni tylko Bułgarowie pozbawieni są tej możności i skazani na poniżenie“.

Zamiary Rumunii.

Doniesienie jednego z wiedeńskich dzienników, jakoby rumuńskie ministerstwo spraw zagranicznych miało zamiar zażądać zniesienia europejskiej komisyi dunajowej, spotyka się z zaprzeczeniem oficyalnych organów w Bukareszcie.

Do *Südslav. Korr.* donoszą z Bukaresztu, że Rumunia ma zamiar zawrzeć z państwami bałkańskiemi układ pocztowy. Państwa do tego związku należące, opłacać będą na całym Bałkanie tylko porto wewnętrzne.

Wieści z Grecyi.

Agencya ateńska donosi, że mieszkańcy greckiej miejscowości Ballustra zwrócili się do króla greckiego z prośbą, aby pozwolił im osiedlić się na terytoryum greckiem, skoro miejscowość ta niema być przyłączona do Grecyi.

Także wiele rodzin greckich z okolicy Strumnicy i Melnika zamierza opuścić strony rodzinne i przenieść się do Kilkisza, ażeby tam założyć nowe miasto greckie.

Pod miejscowościami Gumuldżina i Strumnicą pojawiły się drużyny bułgarskie. W pościg za niemi wysłano silne oddziały wojskowe.

Sprawa turecka.

Korespondent *Berl. Tageblattu* donosi z Konstantynopola: Delegat bułgarski Naczowicz odwiedził kilku ambasadorów, aby wybadać, jakie wrażenie wywarła na nich odpowiedź Turcyi w sprawie Adryanopola. Kilku ambasadorów odpowiedziało, że jeżeli Bułgarya pragnie uczynić Turcyi propozycye w sprawie pokojowego rozwiązania tej kwestyi, to należy to jaknajspieszniej uczynić. Inni ambasadorowie przewidują możliwość energicznego kroku ze strony mocarstw.

Do *Temps* donoszą, że rząd petersburski zaproponuje mocarstwom, aby Porcie póty nie pozwolić na żądane podwyższenie ceł, póki kwestya Adryanopola nie zostanie załatwiona w myśl życzeń mocarstw.

Nabytek Rumunii.

Zajęte przez V. korpus armii rumuńskiej bułgarskie terytoryum, niezależnie od nieznacznych zmian, które mogą jeszcze nastąpić przy ostatecznem ustalaniu granicy, odpowiada w zupełności żądaniom postawionym przez Rumunię przed wkroczeniem w granice Bułgaryi.

Terytoryum to obejmuje strefę między dotychczasową granicą, a linią, która rozpoczyna się o 15 kilometrów na zachód od Tutrakanu (Turtukaj) nad Dunajem i kończy się w tej samej odległości na południe od Balczik nad Czarnem morzem. Obszar zdobytego terytoryum wynosi 8362 kil. kw; posiada 340.000 mieszkańców, 5 miast (Sylistrya, Tutrakan, Dobricz, Balczik i Kawarnę) i 115 gmin wiejskich. Według narodowości ludność liczy 40.000 Rumunów, 32,000 Bułgarów, 20.000 Greków i 248.000 Turków, element przeto turecki ma znaczną przewagę. W północno-zachodniej i południowej części zdobytego przez Rumunię terytoryum, ludność jest jednolicie niemal turecką lub tatarską; w miastach jest ona mieszana, przyczem jednak narodowość bułgarska w żadnej gminie nie ma przewagi. Rumuni reprezentowani są tylko w gminach, położonych nad brzegami Dunaju; w niektórych wsiach tworzą połowę zaludnienia, w miastach Sylistrya i Tutrakan trzecią jego część.

W Dobrudży — jak twierozą korespondenci — nie znać śladów wojny. Ziemie, niezwykle urodzajne, są doskonale uprawiane; żniwa obecnie właśnie dobiegają końca. Ludność, której w przeciwstawieniu do zachodniej Bułgaryi, nie zbywa na siłach roboczych, pracuje w warunkach normalnych. W zakresie plonów rolnych przestrzeń od wybrzeży aż do okolic Dobriczu, pokryta jest żytem i kukurydzą; przytykają do niej rozległe lasy dębowe, które w odległości 30 kilometrów od Dunaju przechodzą znowu w łany pszeniczne i zasiane kukurydzą, a nawet w winnice.

Sylistrya ma miejski charakter; posiada szereg budynków o europejskim wyglądzie.

Tutrakan zaledwie dwiema lub trzema większemi budowlami zaznacza cechę miasta; inne zabudowania czynią wrażenie rozległej wsi.

Dobricz jest centralnym punktem, w którym skupia się ruch kupiecki bułgarski i sfera urzędnicza; poza tem zamieszkały jest przeważnie przez ludność turecką.

To samo powiedzieć można o mieście Balczik. Jest to port, wystawiony na silne wiatry południowe, o wybrzeżu stromem, pozwalającem zbliżyć się do portu większym okrętom na odległość 1 kilometra. Urządzeń portowych w rozumieniu europejskiem Balczik nie posiada. Projekty ich budowy wykazały zbyt znaczne koszta.

Dla bułgarskich stosunków charakterystyczną jest dobra komunikacya. Szczególniej z Dobricza rozchodzi się sieć dobrych dróg w rozmaitych kierunkach. Na uwagę zasługuje jeszcze staranna hodowla koni i wielka ich obfitość.

Są to konie po większej części tureckie, mocne, wytrzymałe i dobrze utrzymane.

Rzym. Dzienniki tutejsze bez różnicy przekonań partyjnych składają ministrowi di San Giuliano gratulacye z okazyi załatwienia sprawy wysp morza Egejskiego, które w ten sposób reguluje sprawę, że kwestya wysp Egejskich nie może być w przyszłości poruszaną bez zgody Włoch.

Bukareszt. Generalna dyrekcya rumuńskich kolei żelaznych zarządziła wstrzymanie ruchu towarowego.

Bukareszt. Delegaci greccy, serbscy i czarnogórscy odjechali wczoraj z Bukaresztu.

Bukareszt. Rządy rumuński i serbski porozumiały się co do budowy mostu przez Dunaj i połączenia serbskiej sieci kolejowej z rumuńską.

Wiedeń *Alban Korr.* donosi, że przywódcy szczepów Choti i Gruda ponownie zjawili się u przewodniczącego międzynarodowej komisyi w Skutari sir Cecila Burneya, aby zaprotestować przeciw odstąpieniu ich terytoryów Czarnogórze.

KRONIKA.

Lwów, 14 sierpnia.

Kalendarz.

Piątek (15 sierpnia):

Wniebowzięcie N. P. M. — Budzimiła. — Per. moszcz. św. St.

Wschód słońca o godzinie 4·15 rano, zachód słońca o godzinie 6·42 po południu.

Sobota (16 sierpnia):

Jacka i Rocha. — Sędzisława. — Izaakija Pr.

Wschód słońca o godzinie 4·17 rano, zachód słońca o godzinie 6·40 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 19 stopni Cel.

— **Kalendarzyk myśliwski** W miesiącu sierpniu wolno polować na: jeleni, kozły, (rogacze), przepiórki, dzikie gołębie, padwy i dropie, ptactwo wodne i błotne a od połowy miesiąca także na bażanty i koropatwy.

Sprzedawać nie wolno: zajęcy, jarząbków, głuszców, cietrzewi, przepiórek.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki, tudzież kury głuszców i cietrzewi.

— **Budowa gmachu dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.** Jak już przed niedawnym czasem donieśliśmy, P. Namiestnik uzyskał w Wiedniu upoważnienie do zabezpieczenia budowy gmachu dla dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie na placu, zakupionym pod tę budowę przy ulicy Andrzeja hr. Potockiego.

W Namiestnictwie przygotowano w tym celu operat wraz z opisem budowy i warunkami ogólnymi i szczegółowymi z możliwym pośpiechem, a w dzienniku urzędowym dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej* zamieszczone jest obwieszczenie rozprawy ofertowej na tę budowę. Oferty na wykonanie tej budowy wnosić można do zwierzchnego Kierownictwa budowli zarządu sprawiedliwości we Lwowie, ulica Bourlarda l. 2, najdalej do 30 b. m. do godziny 9 rano, gdzie też o wyznaczonej godzinie nastąpi otwarcie ofert.

W razie korzystnego wyniku licytacyi, roboty około tej budowy rozpoczną się we wrześniu, wskutek czego dana będzie dalsza sposobność zarobku rękodzielnikom i robotnikom pracującym w dziele przemysłu budowlanego.

— **Z kolei.** Z dniem 14 sierpnia b. r. podjęto napowrót ruch pociągów ciężarowych na szlaku Lwów-Stryj.

— **Egzamina kwalifikacyjne** na nauczycieli szkół ludowych pospolitych rozpoczną się przed lwowską komisyą egzaminacyjną d. 6 października. Termin wnoszenia podań do dnia 25 września.

— **Zbiory ś. p. Władysława Łozińskiego.** Sąd krajowy cywilny we Lwowie wdrożył postępowanie spadkowe na podstawie testamentu ś. p. Władysława Łozińskiego, spisanego 25 sierpnia 1912. Głównym spadkobiercą swoim uczynił bratanka swojego dr. Walerego Łozińskiego, obciążając go całym szeregiem legatów na rzecz poszczególnych członków pozostałej rodziny, co się zaś tyczy biblioteki i zbiorów swoich, postanowił sam ś. p. Władysław Łoziński dosłownie co następuje:

„Z biblioteki mojej we Lwowie, tudzież z książek, znajdujących się w Kunkowcach, o ile te nie są osobistą własnością sióstr moich, małżonka moja i synowiec mój dr. Walery wybrać sobie mogą te wszystkie dzieła, które posiadać pragną. Resztę książek rozdzieli mój synowiec z uwzględnieniem ich treści, publicznym czytelniom i bibliotekom, lub też oświatowym stowarzyszeniom i zakładom, a to przedewszystkiem prowincyonalnym we wschodniej Galicyi istniejącym. Dzieła traktujące o historyi sztuki jednakże, stosowniej będzie ofiarować czytelniom akademickim polskim lub seminaryom istniejącym przy katedrach historyi sztuki we Lwowie lub Krakowie.

Co do kolekcyi mojej zabytków starożytnych i dzieł sztuki, którą zebrałem trzydziestoletnim przeszło trudem i wielką ofiarą grosza, która też stanowi wielce ważny i cenny dział mojej schedy, to zamierzam rozporządzić nią jeszcze za życia. Gdybym zaś tego nie uczynił, osobnem, dodatkowem rozporządzeniem mojej ostatniej woli, zadecyduję o jej losach. Na wypadek przecież, gdybym z powodu niespodziewanej śmierci takiego rozporządzenia nie zostawił, postanawiam już w dzisiejszym testamencie, że wszystkie starożytne zabytki i dzieła sztuki, które bezpośrednio wiążą się z dziejami Polski i jej kulturą, oddane być mają do polskich muzeów i zbiorów publicznych, przyczem mój uniwersalny spadkobierca przy udziale mojej małżonki, której znane są po części moje intencye, kierować się ma radą i wskazówkami znawców. Wskazówki oryentujące znajdzie w inwentarzu zbiorów. Zabytkami i dziełami starożytnej sztuki natury kosmopolitycznej, tudzież nowożytnymi obrazami dysponować może mój uniwersalny spadkobierca dowolnie".

Na podstawie powyższego brzmienia testamentu, zarządził sąd krajowy cywilny we Lwowie z urzędu sporządzenie częściowego inwentarza co do biblioteki i zbiorów, zawiadamiając zarazem o treści testamentu, obok interesowanych bezpośrednio, także Namiestnictwo we Lwowie, Prokuratoryę skarbu, Wydział krajowy, oraz prezydya miast Lwowa i Krakowa.

Dodać przytem należy, że osobnego rozporządzenia co do przeznaczenia zbiorów, nie pozostawił ś. p. Władysław Łoziński, mimo zapowiedzi powyższej wcale, skutkiem czego też obowiązującym jest powyższy testament.

— **Wycieczka polska na wystawę do Kijowa.** Posiedzenie konstytuujące komitetu wycieczki odbędzie się 18 sierpnia b. r. o godz. 6 wieczorom w lokalu Kraj. Związku zdrojowisk i uzdrowisk.

Wycieczka projektowana jest na 7 i 8 września b. r. — Wyjazd ze Lwowa pociągiem pospiesznym o godz. 2·45 po południu w sobotę t. j. 6 września. — Bliższe wiadomości będą niebawem podane za pośrednictwem gazet.

— **Choroby zakaźne.** W powiecie lwowskim sprawdzono urzędownie według stanu z 1 sierpnia b. r.: Tyfus plamisty w Zaszkowie; tyfus brzuszny, w Dobrzanach, Tołszczowie; szkarlatynę, w Podciemnem, Kozicach, Chruśnie starem, Kuhajowie, Jaryczowie nowym i starym; odrę, w Kuhajowie, Zagórzu, Podsadkach, Prusach; krztusiec, w Zarudkach; mums, w Siedliskach.

Fizykat miejski zwraca uwagę, że stykanie się z mieszkańcami tych gmin, w szczególności zaś nabywanie od nich artykułów spożywczych może pośredniczyć w zakażeniu się temi chorobami.

— **Pokaz owoców.** Komitet galic. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, postanowił odłożyć do stosowniejszej pory projektowany na jesień roku bieżącego pokaz owoców, z powodu klęski elementarnej, jaka nawiedziła nasz kraj.

(△) **Losowanie sędziów przysięgłych.** Lista służbowa powołanych na urząd przysięgłych w IV. zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądu przysięgłych, rozpoczynającej się dnia 1 września b. r. jest następująca: Jako przysięgli główni wylosowani zostali: Jakób Barer, dyrektor banku, Gródek Jagielloński. Józef Biliński, magister farmacyi, Lwów. Dr. Izrael Bombach, kandydat adwokacki, Lwów. Antoni Chojnacki, dyrektor „Narodnej hostynyci", Lwów. Julian Czauderna, urzędnik prywatny, Lwów. Władysław Deryng, właściciel realności i kasyer, Lwów. Maryan Dzikowski, urzędnik banku, Lwów. Michał Engel, dyrektor drukarni *Gazety Lwowskiej*, Lwów. Ludwik Fialla, handlarz chmielu, Lwów. Władysław Fiderkiewicz, inżynier, Lwów. Eugeniusz Floryański, urzędnik banku, Lwów. Marceli Harasimowicz, artysta malarz, Lwów. Mikołaj Horodyski, rewident Wydziału krajowego, Lwów. Kazimierz Kahane, sekretarz banku, Lwów. Majer Konstantin, przedsiębiorca wyrębu lasu, Lwów. Marceli Kopernicki, optyk, Lwów. Edward Lickendorf, właściciel fabryki powozów, Lwów. Feliks Lubelski, właściciel składu futer, Lwów. Alojzy Madejski, urzędnik prywatny, Lwów. Jan Majewski buchalter, Lwów. Józef März, dzierżawca dóbr, Rawa. Józef Masłowski, przedsiębiorca budowlany, Zamarstynów. Ryszard Mazowiecki, urzędnik Towarzystwa związkowego, Lwów. Emil Müller urzędnik Galicyjskiej Kasy oszczędności, Lwów. Michał Przestrzelski, urzędnik Galicyjskiej Kasy oszczędności, Lwów. Ignacy Rosner, właściciel domu bankowego, Lwów. Fryderyk Rump, urzędnik Banku krajowego, Lwów. Juliusz Skarkel, sekretarz Izby rękodzielniczej, Lwów. Henryk Szalit, prokurzysta Centralnej Kasy związkowej, Lwów. Stefan Tauschiński, właściciel dóbr, Bakowce. Tadeusz Umański, przedsiębiorca dorożkarski, Lwów. Antoni Uwiera, kupiec, Lwów. Adam Waligórski, radca rachunkowy Magistratu, Lwów. Maurycy Wohlfeld, właściciel dóbr, Lwów. Ozyasz Ziegler, dyrektor Banku kredytowego ziemskiego, Lwów. Tomasz Zieliński, właściciel „kawiarni szkockiej", Lwów. Przysięgłymi zastępcami wylosowani zostali: Zygmunt Bobek, urzędnik Zakładu ubezpieczeń robotników od wypadków, Lwów. Szymon Chauderys, naczelnik Zakładu ubezpieczeń robotników od wypadków, Lwów. Dawid Chiel, naczelnik gminy, Szczerzec. Szymon Feller, kupiec, Lwów. Jan Filipowicz, kupiec, Lwów. Dr. Tadeusz Łuczkiewicz, urzędnik Towarzystwa kredytowego ziemskiego, Lwów. Aleksander Przedrzymirski, referent krajowej komisyi agrarnej, Lwów. Maryan Purzycki, wicedyrektor Kółka rolniczego, Lwów. Błażej Rabkiewicz, handlarz nierogacizny, Rawa.

(△) **Z Izby sądowej.** Dziś przed południem przed tutejszym trybunałem orzekającym, rozpoczęła się rozprawa przeciw Julianowi Bierenzweigowi, słuchaczowi medycyny, oskarżonemu o zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała z § 153 i przekroczenia z § 314. Przewinień tych dopuścił się obwiniony w czasie strajku na Uniwersytecie lwowskim d. 24 czerwca b. r., udaremniając profesorowi Wszechnicy dr. Wacławowi Sierpińskiemu dokończenie rozpoczętego wykładu, a w dwa dni później znieważając na ulicy czynnie prof. dr. Sierpińskiego. Z powodu nieobecności dr. Sierpińskiego, który wyjechał ze Lwowa, trybunał uchwalił, na wniosek prokuratora odroczyć rozprawę aż do powrotu tego świadka. Obwiniony Bierenzweig pozostaje nadal w więzieniu śledczem.

(△) **Ułaskawienie.** Dziś przed południem z tutejszego więzienia krajowego sądu karnego wypuszczono na wolność Stanisława Jacewicza, pułkownika rossyjskiego, którego trybunał zasądził przed dwoma miesiącami na karę cztero i pół letniego ciężkiego więzienia za zbrodnię szpiegostwa. Resztę kary darował mu Najj. Pan.

(△) **Śmierć skutkiem zatrucia.** Józefa Liss, żona ślusarza, kupiła wczoraj w mieście kiełbasę, zwaną „serwuladką" i po spożyciu jej natychmiast dostała kurczów żołądkowych i mdłości, a wreszcie wymiotów, po których w kilka chwil umarła. Policya zarządziła odstawienie zwłok do Zakładu medycyny sądowej dla dokładnego zbadania przyczyny śmierci. Przypuszczają też, że Lissowa zażyła przedtem trucizny w zamiarze samobójczym z żalu, że męża jej aresztowano pod zarzutem kradzieży na szkodę firmy „Merkury".

(△) **Zamach na agenta policyjnego.** Ubiegłej nocy targnął się niejaki Emanuel Gruber na agenta policyi Mieczysława Gajewskiego w chwili, gdy agent aresztował na ulicy jego wesołą towarzyszkę. Gruber bił Gajewskiego dłutem po głowie, chcąc go w ten sposób ubezwładnić i uwolnić aresztowaną. Zamiar nie udał się. Na krzyk agenta przybiegli policyanci i aresztowali Grubera, poczem Gajewski udał się na stacyę ratunkową, gdzie opatrzono mu obrażenia na głowie.

(△) **Wyłowienie zwłok nieznajomej.** Dziś przed godziną 7 rano wyłowiono ze stawu Pełczyńskiego zwłoki nieznanej kobiety około 60 lat liczącej, ubranej w czarną spódnicę i żółtą bluzkę. Na nogach stwierdzono sińce drapane. W nocy około godziny 11 zarządca toru łyżwiarskiego słyszał jakieś krzyki kobiece w okolicy stawu. Zachodzi przypuszczenie, że ma to łączność z zagadkową śmiercią znalezionej dziś rano w stawie kobiety.

(△) **Uprowadzenie nieletniej.** Z domu rodziców zniknęła ubiegłej nocy 15-letnia Władysława Puchal, córka handlarza owoców, zamieszkała w Kleparowie. Podejrzywają, że dziewczynę uprowadził i ukrył Jan Tybinka, dorożkarz, który bardzo często miał z nią tajemnicze rozmowy. Dziś rano policya wyśledziła Tybinkę i aresztowała go. Dziewczyny nie zdołano wyszukać.

(△) **Listy gończe** wysłała stanisławowska policya za 17-letnim Janem Skołowskim, który ukradł w Stanisławowie 550 kor. na szkodę Jakóba Gelbera i umknął w niewiadomym kierunku.

△ **Skorzystał z zachwytu** niejakiej Fani Fanger, która przysłuchując się koncertowi orkiestry wojskowej wczoraj przed pałacem Namiestnikowskim, nie wiedziała co się około niej dzieje, jakiś rzezimieszek i wyciągnął jej z kieszeni pulares z 30 koronami.

△ **Wcześnie już zaczynają.** Jacyś dwaj, około dziesięcioletni chłopcy, zgłosili się do właściciela składu farb Baumana przy ul. Grodeckiej i pokazując mu 5-litrową bańkę z naftą, próbowali mu ją sprzedać jako benzynę. Kiedy kupiec zaczął badać zawartość bańki — mali „przemysłowcy" nie czekali rezultatu i zbiegli, zostawiając skradzioną prawdopodobnie bańkę.

△ **Z głodu.** Wielkie zbiegowisko wywołało wczoraj na ul. Teatralnej schwytanie człowieka, który w biały dzień skradł z wystawy Maksa Streita przy ul. Teatralnej l. 23 palto wartości 60 kor. Sprawcę kradzieży schwytano i sprowadzono na policyę. Był to 19-letni Adam Dobrzański, zamieszkały przy ul. Nadbrzeżnej l. 23. Aresztowany z płaczem zeznał, że nie mogąc nigdzie znaleźć pracy, z głodu chwycił się jako ostatniej deski ratunku,.. kradzieży, Dobrzańskiego oddano do aresztów.

△ **Sprawiedliwy brat.** Bronisław Peszko, murarz, sprowadził na policyę siostrę swą 15-letnią Maryę, z doniesieniem, że skradła służbodawcy swemu Alfredowi Pollakowi, zamieszkałemu pod l. 6 przy ul. Kleparowskiej rozmaite rzeczy na kilkadziesiąt koron. Peszko tłumaczyła się, że rzeczy te zabrała, bo jej nie chciano zapłacić za służbę. Wobec niejasności zeznań odstawiono ją do aresztu.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Szczęsny Bednarski, właściciel drukarni, przeżywszy lat 67; Franciszek Józef Lang, prokurzysta austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu, w 64 r. życia.

— **Wypadek w Tatrach.** Turysta pruski Józef Hohmann spadł w Tatrach po polskiej stronie. Wyprawa ratunkowa znalazła turystę przy życiu, wątpią jednak o ratunku, ponieważ odniósł on wiele złamań i wewnętrznych obrażeń.

— **Córka Mickiewicza w Warszawie.** P. Marya z Mickiewiczów Gorecka, córka wieszcza, przybyła na pewien czas do Warszawy. P. Gorecka zamieszkała u krewnej swojej, p. Czerwiakowskiej, w Alejach Ujazdowskich l. 14.

— **Ciekawe odkrycie w Częstochowie.** Z powodu mającego nastąpić poświęcenia stacyj Męki Pańskiej na Jasnej Górze przedsięwzięto szereg robót restauracyjnych, a przy jednej z nich, przy naprawie wałów, natrafiono na stare mury, ciągnące się pod całą długością wału. Były to prawdopodobnie koszary dla załogi. Natrafiono na tych murach także na dawne dachówki, spajane tak, że tworzyły rodzaj rury, która stanowiła wentyl dla izby pod wałem.

Kronika prowincyonalna.

§ Wieczór w Truskawcu. Jak wszystko na świecie, tak i tournée koncertowe po zdrojowiskach ma swoje dodatnie i ujemne strony. W tym sezonie stron ujemnych zapewne więcej niż dodatnich, dlatego zabraliśmy się do rzeczy ostrożnie i pierwszy wieczór pieśni daliśmy.... na gruźlicę.

Mała, na Truskawiec stanowczo za mała salka w klubie, zaledwie mogła pomieścić licznych słuchaczy, pragnących przez swój udział zamanifestować przeciw gruźlicy. Największy poklask zjednał ten ustęp w moim odczycie, w którym omówiłem fortepian zakładowy, zwracając się do publiczności z prośbą, by na pytanie „czy instrument nie strojny, czy się śpiewak myli" odpowiedziała sobie stosownie do stanu instrumentu, zdobiącego salę koncertową w Truskawcu. Jestto wspaniały okaz Bösendorfera z przed 50 laty, okresu dla człowieka dość pokaźnego, ale dla fortepianu wprost krytycznego. Poczciwy ten klawicymbał niema już żadnego tonu, klawisze jego strajkują ciągle, wypominają grającemu na każdym kroku, że się już dość napracowały i że najwyższy czas, by je zostawić w spokoju.

Nic nie pomogło. Przez dwie godziny tłukłem je i mordowałem, drapiąc uszy słuchaczom, a sobie sprawiając prawdziwe męczarnie,..

Znany baryton lwowski p. Lipanowicz wyśpiewał obfity repertuar, złożony z 16 pieśni i to nie byle jakich. Pierwszorzędni mistrze pieśni znaleźli się w obfitym programie.

W Truskawcu zrobiono w ostatnich latach bardzo dużo, a przedewszystkiem na każdym kroku czuje się ducha opiekuńczego i sprężystą rękę kierującą dyrektora Theodorowicza. Jest on wszechobecny; widzi się go na każdym kroku — słyszy od Naftusi do Marysi, od hotelu do Janiny — tz. w całym zakładzie. Porządek panuje wzorowy — zapobiegliwy dyrektor dobrał sobie bowiem do pomocy inteligentnych ludzi, akademików ze Lwowa i ci pilnują wszystkiego skrupulatnie, uczciwie.

Byle tylko dostanie się do Truskawca było znośniejsze... to na razie jedyne pragnienie.

E. Walter.

§ Siostry Nazaretanki otwierają na mocy zezwolenia Rady szkolnej krajowej z dniem 1 września b. r. zakład naukowy w Stryju. W tym roku wpisy otwarte będą do 4 klas pospolitych: IV. wydziałowej, oraz do szkółki froeblowskiej.

§ Towarzystwo „Pomoc przemysłowa" w Dębicy urządza na zakończenie kursu kroju i szycia sukien damskich wystawę w sali rysunkowej tamtejszego gimnazyum, w dniach 14 i 15 sierpnia. Wystawa otwarta w obu dniach w godzinach od 9 rano do 6 wieczorem. Wstęp wolny.

§ W Krynicy bawiło ogółem od 15 maja do 7 sierpnia b. r. rodzin 4536, osób 6777.

§ Samobójstwo. Z Chrzanowa donoszą: W dniu 6 b. m. powiesił się na drzewie w lesie koło Moczydła, Franciszek Czuraj, 24 lat liczący, górnik, stanu wolnego, pochodzący ze Skalitz, w pow. Friedek.

Kronika zagraniczna.

* Utonięcie artysty-śpiewaka. Dzienniki monachijskie donoszą, że prokuratorya państwa wytoczyła proces znanemu śpiewakowi, Ślezakowi, którego łódź motorowa uległa przed kilku dniami na jeziorze Tegernsee wypadkowi, zakończonemu zatonięciem towarzysza jego, Sturmfelda. Stwierdzono, że łódź, którą udano się na jezioro, nie odpowiadała przepisom policyjnym, na co zwracano uwagę Ślezakowi.

* Uratowanie lotników na morzu. Kapitan parowca angielskiego „Clara Mennong" donosi, że podczas swojej podróży do Londynu zauważył samolot, który spadł na pełne morze. Dzięki natychmiastowej pomocy udało mu się zapobiedz katastrofie i szczęśliwie wydobyć z wody walczących ze śmiercią dwu oficerów, należących do angielskiej armii napowietrznej.

* August Bebel, twórca i wódz stronnictwa socyalno-demokratycznego w Rzeszy niemieckiej, poseł do parlamentu Rzeszy, zmarł wczoraj w sanatoryum Passunga w Chur koło Zurychu.

Bebel pochodził z rodziny robotniczej. Urodzony w r. 1840 w Kolonii nad Renem, po ukończeniu szkół początkowych, rozpoczął w czternastym roku życia terminowanie u majstra tokarskiego. Następnie pracował jako czeladnik w różnych miastach, aż w roku 1864 założył własny warstat w Lipsku. Już w czasie swej wędrówki czeladniczej przyłączył się do ruchu robotniczego, któremu Lassale nadał kierunek socyalistyczny. W Lipsku założył stowarzyszenie robotnicze, w r. 1869 ugruntował w Eisenach międzynarodową partyę socyalistyczną w Niemczech. W r. 1872 pospołu z Liebknechtem skazany został za zdradę stanu na 2 lata więzienia, a nadto na 9 miesięcy za obrazę majestatu. Do parlamentu wszedł przed laty 25 i od tego czasu stale w nim zasiadał.

* Pożar ambasady francuskiej w Konstantynopolu. Pożar, który powstał onegdaj o godzinie 10 wieczorem, zniszczył cały pałac Ypsilanti, należący do ambasady francuskiej. Na ratunek pośpieszyła między innemi załoga wojennych okrętów niemieckich, które przed kilku dniami zawitały do portu w Konstantynopolu.

W chwili, gdy powstał pożar w rezydencyi letniej francuskiego ambasadora Bomparda w Terapii, bawiło w pałacu kilku zaproszonych gości. Pożar szerzył się z szaloną szybkością, tak, że zaledwie zdołano wyprowadzić damy na bezpieczniejsze miejsce, a ztamtąd odwieźć je do domów. Członkowie ciała dyplomatycznego zabrali się natychmiast do ratunku i ocalenia archiwum. Część archiwum udało się uratować. Sekretarz ambasady włoskiej odniósł przytem tak ciężkie poparzenia, że zachodzi poważna obawa o jego życie.

* Nowa choroba. Na zjeździe lekarzy w Londynie mówił w sekcyi hygienicznej dr. Beale o znanej chorobie „pellagra", która w ostatnich latach coraz bardziej zaczyna się szerzyć w Ameryce. Choroba ta objawia się zaburzeniami systemu nerwowego i żołądka, a kończy się przeważnie szaleństwem i śmiercią. Choroba ta, którą zajmowano się dotychczas przeważnie teoretycznie, w ostatnim roku przyprawiła o śmierć conajmniej 3000 Amerykanów. W Stanach Zjednoczonych szerzy się szybko. Dr. Newsholm oświadczył, iż lekarze angielscy sądzili, że się choroba ta do Anglii przenieść się nie może; tymczasem w ostatnich czasach zdarzyło się kilka jej wypadków tak w Anglii, jak i w Szkocyi.

* Biją się na scenie. W Londynie bawi obecnie balet rossyjski ze znaną baletnicą petersburską, Pawłową. Oto, co o jednym z jej gościnnych występów na angielskiej scenie donosi *Riecz:*

Przy otwartej kurtynie, na jednym z występów, Pawłowa uderzyła swego partnera w twarz. Po tem nieoczekiwanem „pas", oboje znikli za kulisami, a muzyka grała w dalszym ciągu przed pustą zupełnie sceną. Anglicy muszą być zbudowani tą wojowniczością rossyjskich artystów, zwłaszcza, że niedawno w tym samym Londynie śpiewak Szalapin spoliczkował jednego z chórzystów, którzy na to reagowali groźbą bezrobocia...

* Zniesienie dzwonków kolejowych w Rossyi. Ministerstwo komunikacyi zawiadomiło zarząd kolei, że jednocześnie z przejściem do zimowego rozkładu jazdy pociągów, z prowadzeniem zegara 24-godzinnego, nastąpić ma zniesienie dzwonków. Zamiast dzwonków na platformach pociągów odchodzących urządzona będzie sygnalizacya elektryczna. Na 3 minuty przed odejściem pociągu na specyalnej tablicy będzie napis świetlny i w tej samej chwili dawany będzie sygnał automatyczny.

* Ile kosztuje nowoczesna armata? Fabryki dział trzymają zazwyczaj ceny, które otrzymują za swe wyroby, w tajemnicy. Dla tego jest to rzeczą wielce pouczającą, jeśli przypadkiem tajemnica wyjdzie na jaw. Pewne państwo zagraniczne nabyło swój najnowszy materyał dla artyleryi polnej w pewnej fabryce francuskiej i zapłacić za niego musiało następujące ceny: za armatę polną 16.500 franków, za wóz dla amunicyi 6000 franków, za wóz bateryjny 6500 franków, za kuźnię polną 3600 franków, za wóz furażowy 2300 franków. Nabój armat kosztował 28 franków. Zatem koszta za baterye o 4 działach z wozami amunicyjnymi i t. d. i 312 nabojami dla każdej armaty wynoszą razem okrągłą sumę 185.000 franków. Ceny te są bardzo niewielkie skutkiem wielkiej konkurencyi na tem polu we Francyi. W innych wypadkach fabryki otrzymywały za kompletną baterye 200.000 do 300.000 franków. Rzeczoznawcy utrzymują, że lufa armatnia wytrzyma najwyżej 4000 do 5000 strzałów. Czas, który nabój potrzebuje do przebycia lufy wynosi tylko jedne setną część sekundy. Ztąd wynika ciekawy fakt, że lufa armatnia przez całe swoje „życie" pracuje w ogniu właściwie tylko 50 sekund.

* Wybuch w składach szrapneli. W Bateria di Tevere nastąpił wybuch w dwu składach szrapneli. Zginęło trzech żołnierzy, zajętych przy ładowaniu pocisków.

* Powieszony na scenie. W teatrze w Taszkencie dawano sztukę rossyjską, w której sąd skazuje bohatera na karę śmierci przez powieszenie. Egzekucya odbywa się na scenie. Szubienica teatralna oczywiście urządzona jest tak, że wieszanie dokonywa się tylko pozornie. Podczas jednego z ostatnich przedstawień grał delikwent swoją rolę z tak okropną naturalnością, że widzów ogarnęło przerażenie.

Pokazało się, że mechanizm teatralny zawiódł i bohater rzeczywiście poniósł śmierć na stryczku w oczach publiczności. Początkowo przypisywano winę nieszczęśliwemu przypadkowi. Śledztwo wykazało jednak, że zachodziło wyrafinowane morderstwo. Pewien aktor, który utrzymywał stosunek z żoną wieszanego, kręcił się krótko przed przedstawieniem w podejrzany sposób koło szubienicy i prosił kilkakrotnie technika teatralnego o objaśnienie mechanizmu, zapobiegającego uduszeniu. Owego aktora natychmiast aresztowano, a fatalną sztukę skreślono z repertuaru.

* Wystawa bałtycka. W r. 1914, w czasie od 15 maja do 30 września, zorganizowana zostanie w Szwecyi, w miejscowości Malmö, w trzeciem mieście w tem państwie, wystawa bałtycka. Oficyalnie zgłosiły już swój udział państwa: Szwecya, Niemcy, Dania i Rossya. Protektorat wystawy objął król Szwecyi, Gustaw V., przewodnictwo honorowe wystawy — następca tronu, Gustaw Adolf, przewodnictwo komitetu — prezydent Robert hr. Dela Gardie. Wystawa bałtycka w Malmö zakrojona zostanie na szerokie rozmiary i będzie pierwszą, największą na północy, wystawą przemysłu i sztuki.

* Wzrost konsumcyi szampana. O ogromnym wzroście konsumcyi szampana świadczy statystyka podana przez organ winiarzy francuskich „Nature", a obejmująca ostatnich 60 lat. Zaznaczyć wypada, że statystyka ta dotyczy tylko prawdziwego francuskiego szampana. W r. 1846/7 sprzedano ogółem 7,067.281 butelek francuskiego szampana, w tem 4,710.915 za granicę. W latach 1872/3 konsumcya wynosiła już 22,381.838 butelek, z których przeszło 18 milionów przypadło na zagranicę. W latach 1909/10 konsumcya ogólna wynosiła nie mniej jak 39.294.562 butelek, z których zagranica skonsumowała przeszło 26 milionów, a więc prawie jeszcze raz tyle, co Francya, ojczyzna szampana.

* Echa walk w Meksyku. Według urzędowych depesz koło Terrero zabito w walce, już to powieszono 3200 powstańców; reszta ratowała się ucieczką. Związkowcy stracili 200 ludzi.

Z San Diego donoszą: Powstańcy plondrując w mieście, znaleźli w sklepie pieczywo zatrute, przeznaczone dla szczurów. Nie wiedząc o tem, spożyli to pieczywo, skutkiem czego kilku powstańców zmarło. Właściciela sklepu powieszono, mimo, iż wykazał, że na skrzyniach z owem pieczywem były napisy ostrzegawcze „trucizna".

* Odnowienie pomnika Kościuszki w West Point. Ameryka posiada cztery większe pomniki Tadeusza Kościuszki, z tych dwa w West Point i Waszyngtonie, wystawione przez rząd Stanów Zjednoczonych, a w Chicago i Milwaukee przez rodaków. W ten sposób pamięć Kościuszki objawia się w pomnikach, wystawionych przez dwa narody, które łączy cześć dla wspólnego bohatera. Pomnik w West Point, postawiony na placu boju, w miejcu, gdzie Kościuszko sypał szańce i zkąd atakował armię angielską, opuszczony, zaczął się rozsypywać. Obecnie Polacy przystępują do odnowienia pomnika. Ks. J. Dworzak, proboszcz tamtejszej parafii polskiej, zbiera składki, które wynoszą obecnie około 600 dolarów. W dniu 1 września odbędzie się odnowienie pomnika, na którym ma być wmurowana tablica i ustawiona bronzowa, na ośm stóp wysoka postać Kościuszki.

* Muzykalna Ameryka. John Freund, słynny nakładca z Nowego Jorku, obliczył, że Stany Zjednoczone wydały w roku ubiegłym 600 milionów dolarów, czyli przeszło $2\frac{1}{2}$ miliarda kor. na cele muzyczne. Nie włączono do tej sumy ani dochodów z oper ani z operetek. Wydatki przedstawiają się, jak następuje: 210 milionów wydano na instrumenty wszelkiego rodzaju, nie wyłączając różnych aparatów muzycznych ani gramofonów. Drugie miejsce zajmują wydatki na kształcenie się w dziedzinie muzyki i wynoszą 182·5 milionów. Na muzykę kościelną wydano poważną sumę 155 milionów, na wszelkiego rodzaju koncerty 30 milionów, na orkiestry 30 milionów, na orkiestry teatralne 8 milionów, a 3·5 na wydawnictwa i krytyki muzyczne. Dane te zebrano na podstawie zestawień statystycznych w Waszyngtonie i przedłożono je na kongresie nauczycieli muzyki w New Jorku. Z zestawień tych wynika, że Stany Zjednoczone wydały na muzykę 3 razy tyle co na armię i marynarkę, prawie dwa razy tyle co wynoszą dochody roczne poczty, a dwa razy tyle, co wydano na narzędzia rolnicze.

* Milionowy oszust. Coraz ciekawsze szczegóły gromadzi śledztwo w sprawie Deperdussin'a. Co prawda, to sprawiedliwość w osobach urzędników śledztwa policyjnego i sądowego, ma nie wiele do roboty, gdyż aresztowany, z najbardziej otwartą szczerością opowiada, w jaki sposób dopuszczał się nadużyć i co mianowicie sprzyjało jego oszukańczym zamysłom.

— Ślepe zaufanie, jakie miał do mnie „Comptoir industriel et colonial", było jedynym powodem powodzenia mych „operacyj". Pragnąłem zostać bardzo bogatym, marzyłem o miliardowej fortunie i to pragnienie rozsadzające mój mózg, nie pozwoliło poprzestawać na znacznych zarobkach, jakie mi dawała praca uczciwa.

Członkowie administracyi „Kantoru", na których czele stoi były minister finansów, Siegfried, bacznie śledzili za rozwojem obrotów Deperdussin'a. Siegfried, przeglądając statystykę celną, zauważył, że w danym okresie czasu przybyło do Francyi, dla przeróbki, jedwabiu surowego za 40 milionów.

— Jak to być może — rzekł do Deperdussin'a — gdy w tym samym okresie nasze obroty przechodzą 45 milionów.

Zimny pot wystąpił na czoło oszusta, który jednak z uśmiechem zauważył:

— Zapewne, to bardzo zabawna statystyka!

Deperdussin był bez ustanku animowany przez swych komandytaryuszów, aby powiększał obroty. To też powiększał je, fałszując listy, pieczęcie, podpisy.

— Należy jednak odróżnić we mnie oszusta od patryoty — rzekł do sędziego śledczego Hirscha podczas badania wstępnego. — Pierwszy, t. j. oszust, nadużywał zaufania swych komandytaryszów, ale drugi, wielkiemi ofiarami popierał sprawę patryotyczną, bo siłę militarną służby awjacyjnej.

— Nie, mój panie, to nie pan ją popierał, lecz skradzione miliony. Nie widzę zasług pańskich w takiej procedurze — odpowiedział mu cierpko sędzia.

Co jednak najważniejsze, to, że władza prokuratorska odmawia ogłoszenia upadłości Deperdussina. Naprzód dlatego, że fałszowanie dokumentów dla banku — to nie-czynność handlowca, a powtóre, że fabryki aeroplanów i dom zdrowia, który D. prowadził, prosperują świetnie i upadłość mogłaby zniszczyć te zakłady.

Czynności weryfikacyjne biegłych potrwają nie długo. Sprawę ułatwia szczerość oskarżonego. Nawet w zeznaniach ma on gest niezwykły.

Przedstawia się za geniusza złota, za człowieka dobrego, dzielnego patryotę i działacza w stylu nowożytnym.

— Nie liczyłem nigdy „drobnych wydatków" — zapewniał przy pierwszem zeznaniu. — Nie zwykłem wymawiać ludziom drobnych przysług.

— A ile mogą wynosić te „drobne" wydatki?

— Nie wiem, coś około 10 milionów.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Rada szkolna krajowa wyraziła Janowi Ciejco, okręgowemu inspektorowi szkolnemu w Jaśle, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, uznanie za wieloletnią gorliwą i skuteczną służbę, poświęconą szkolnictwu ludowemu.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając im tytuł c. k. profesora, następujących rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich: Stanisława Skiminę i Bogusława Serwina w gimnazyum w Bochni; Platona Łuszpińskiego w gimnazyum w Buczaczu. Przeniosła Mikołaja Niedźwieckiego, inspektora szkolnego okręgowego w Złoczowie, na posadę inspektora szkolnego okręgowego do okręgu zamiejskiego we Lwowie. Zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Rudolfa Gruszkę i Ignacego Budzika w gimn. w Bochni; Józefa Kutarskiego w szkole realnej w Żywcu; Jerzego Ostruszkę w gimn. realnem w Łańcucie; Antoniego Eliasiewicza i dr. Władysława Folkierskiego w I. szkole realnej w Krakowie, oraz zamianowała Juliana Saloniego zastępcą nauczyciela w seminaryum nauczycielskiem męskiem we Lwowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: Tadeusza Waśkowskiego z gimnazyum IV. do gimnazyum III. w Krakowie; Stanisława Żurawskiego z gimnazyum IV. we Lwowie do II. szkoły realnej we Lwowie; Erwina Czerwenkę z gimnazyum św. Jacka w Krakowie do gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Adolfa Bienenstocka z gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu do gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Przemyślu; Stanisława Łabęckiego z gimnazyum realnego w Łańcucie do II. szkoły realnej we Lwowie; Juliana Mańkowskiego, zastępcę nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Sokalu, do seminaryum nauczycielskiego męskiego w Rzeszowie.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: Kunegundę Górnisiewiczową dyrektorką i Maryę Drobiankę nauczycielką 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej, połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. król. Jadwigi w Jarosławiu; ks. Alfonsa Bielenina nauczycielem religii rzym. kat. w XXIV. 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej, połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Kochanowskiego w Krakowie; ks. Józefa Cieślika, nauczycielem religii rzym. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. św. Jadwigi w Rzeszowie; ks. Wawrzyńca Materniaka, nauczycielem religii rzym. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Mickiewicza w Rzeszowie; Marcina Zalewskiego i Józefa Cudę, nauczycielami 6-klasowej szkoły męskiej w Gródku Jagiellońskim: Bronisława Gancarczyka, nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Jaworznie; Franciszka Kanasa, nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Zbarażu; Stanisławę Zarzecką, nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Czortkowie; Aleksandrę Riessównę, nauczycielką 5-klasowej szkoły w Makowie; Jadwigę Sokołowską, nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Złoczowie; Juliana Malczosa, nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Bilce szlacheckiej; Jana Jaśkowa, nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Jamnicy; Józefa Głowackiego, nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. Mickiewicza w Złoczowie; Piotra Jarosza, Zygmunta Rzepeckiego i Juliana Trusza, nauczycielami 4-klasowej szkoły męskiej im. Słowackiego w Złoczowie; Łucyana Kamińskiego, nauczycielem i Zofię Nowakowską nauczycielką 4-klasowej szkoły w Mszanie dolnej; Emilię Mykitównę i Stefanię Gatlikównę, nauczycielkami 4-klasowej szkoły w Regulicach; Ludwika Skrzypka, nauczycielem 4-klasowej szkoły w Ciężkowicach „na Pieczyskach"; Stanisława Wikłacza, nauczycielem i Bronisławę Wikłaczową nauczycielką 4-klasowej szkoły w Zalasie; Stanisława Serbińskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły w Czańcu; Aleksandra Schauera, nauczycielem 4-klasowej szkoły w Rodatyczach; Wandę Balicką, nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Rozdole; S. Maryę Czarnikównę, nauczycielką 3-klasowej szkoły w Grodzisku.

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Leona Borkowskiego w Jabłonowie; Antoniego Pępiaka w Lubszy; Bazylego Łonycza w Tyszkowcach; Mikołaja Magdija w Porohach; Stanisława Zaprzała w Lecce; Włodzimierza Wichlińskiego w Węgierce; Jana Klimka w Marszowicach; Władysława Stanka w Wesołowie; Kazimierza Mazaka w Dżurkowie.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 2-klasowych: Teodorę Siemiginowską w Tyszkowcach; Romana Herasymowicza na przedmieściu Gaje tarnopolskie w Tarnopolu; Maryę Bilewiczównę w Ohladowie; Klementynę Dubicką w Iwanikówce; Eleonorę Hylównę w Żarnówce; Maryę Mejorównę w Obłażnicy: Janinę Woynarowską w Rudnie: Helenę Jaroszównę w Wysokiej: Waleryę Klimkową w Marszowicach; Petronelę Mazakową w Dżurkowie; Małgorzatę Zaprzałową w Lecce; Leontynę Stepanównę w Mostkach; Michalinę Ancutową w Uhrynowie górnym.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Franciszka Sagana w Świerzkowcach; Aleksandra Rzeszótkę w Lgocie; Zygmunta Dropauera w Korczynie; Szymona Matwijowa w Dytkowcach; Michała Sasa w Suchowoli; Paulinę Bergerównę w Nowym Kałuszu: Sylwestra Skawińskiego w Polance; Kazimierza Golinka w Dupliskach; Michała Kowalowa w Dolinie; Władysława Jare w Milczy: Maryę Baranównę w Bykowcach.

Rada szkolna krajowa przeniosła: Ludwika Guzika, nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. Jagiełły w Chrzanowie do 6-klasowej szkoły męskiej im. Mickiewicza w Chrzanowie; Floryana Kotowskiego, nauczyciela kierującego i Wandę Michalewską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Krakowie na Ludwinowie, na równorzędne posady do 4-klasowej szkoły w Krakowie na Ludwinowie: Józefa Prokopowicza, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Brzezinie na posadę nauczyciela do 1-klasowej szkoły w Rogóżnie; Domicelę Hermanównę, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Hnilczu na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Sosnowie; Helenę Knappównę, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Libochorze na posadę nauczycielki do 2-klasowej szkoły w Szołomyi; Zofię Peszkowską, nauczycielkę 1 klasowej szkoły w Krzeczowicach, na równorzędną posadę do szkoły w Wulce małkowej; Józefę Schikulankę, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Majdanie przy-

dzieloną do szkoły w Hubiczach, na równorzędną posadę do szkoły w Hubiczach.

Rada szkolna krajowa zaleca książkę p. t. „Dzieje muzyki w życiorysach, od Berlioza, Liszta, Wagnera po dzień dzisiejszy, opracowane przez Władysławę Stefanowską-Tobiczyk i Lesława Jaworskiego. Lwów 1911“, jako pożyteczną lekturę do bibliotek szkół średnich i do bibliotek okręgowych.

Rada szkolna krajowa aprobowała do użytku w szkołach wydziałowych żeńskich, a mianowicie dla I. i II. klasy, podręcznik do nauki języka niemieckiego p. t. „Deutsches Lesebuch für die I. und II. Klasse der galizischen Mädchenbürgerschulen, herausgegeben von Stanislaus Gayczak. Cena w oprawie 1 K. 66 h.“

Ten sam podręcznik używany będzie w V. i w VI. klasie szkół pospolitych 6-klasowych żeńskich, względnie na 5-tym i 6-tym roku nauki szkół 5-klasowych pospolitych żeńskich.

BOCCACCIO.

(1313—1913).

(Z powodu włoskich uroczystości).

Ilekroć mówi się o świetnych początkach narodowego piśmiennictwa włoskiego, ilekroć wnika się w przyczyny odrodzenia świata klasycznego i powstania potężnego prądu kultury renesansowej, — trzy nazwiska wielkiej mocy i światłości przedewszystkiem wysuwają się na czoło: Dante, Petrarka, Boccaccio. Ta sama niemal wydała ich epoka, to samo, rzec można, miasto (Florencya) szczyci się ich przynależnością i odziewa się w promienie światowej ich sławy. „Z dyalektu jednej małej prowincyi“ — czytamy u pewnego badacza tego okresu — „stworzyli ci trzej poeci jedną z najpiękniejszych mów i dali w niej dzieła pełne przedziwnej dźwięczności, a co do treści takie, że nawet w mdłem zwierciadle przekładu wydają się nam niedościgłymi arcytworami“. A nietylko jako poeci są oni zaiste wielkościami; byli także wielkimi patryotami, prawdziwymi przyjaciółmi swego narodu, co więcej, całej ludzkości, a nadto posiadali wszystką wiedzę swego czasu. Pomimo odległości kilku stuleci po dziś dzień znajduje człowiek w ich dziełach silne pokrzepienie, czerpie z nich podniesienie ducha i radość życia i z zamętów współczesności zdąża nieraz ku nim, jak ku krynicom niezamąconego piękna.

Oddziela tę trójcę wprawdzie od siebie pewien czas, boć Petrarka był dziewięć lat starszy od Boccaccia, a w chwili śmierci Dantego liczył śpiewak Laury siedmnaście, a autor „Decamerona“ ośm lat, — mimo to duchy ich łączy spójnia najściślejsza. Boccaccio od dziecka prawie upaja się zawrotną wzniosłością Danta i umie później dumnego Petrarkę dla niej pozyskać, przyjaźń zaś obu następców Alighieriego, to rzadki okaz serdecznych węzłów duchowych, chyba w Goethe'm i Schillerze mający analogię. Wszyscy trzej byli oni budownikami i współpracownikami tego samego dzieła, rozumnie i konsekwentnie wznoszonego, chociaż przegradzają ich różnice przekonań i szranki odmiennych stosunków; wszak na pół średniowieczny Dante tworzy największe swe arcydzieło w języku wulgarnym i staje gorąco w obronie tego języka, gdy humaniści, Petrarka i Boccaccio tylko na swych pracach łacińskich opierają nadzieje nieśmiertelnej sławy. Jednoczą ich niezaprzeczone, fundamentalne zasługi dla wytworzenia odrębnej, charakterystycznej, włoskiej kultury renesansowej i pierwszorzędne znaczenie w dziejach nowożytnej włoskiej poezyi i prozy, z ich właśnie usiłowań poczętej.

*

Obecnie święcą Włochy 600-na rocznicę urodzin najmłodszego z wielkiej trójcy, najpopularniejszego i najprzystępniejszego, a najfałszywiej nieraz ocenianego, Boccaccia. Obdarzony imieniem ojca nowożytnej pornografii, zabroniony młodzieży, a dobrze indeksom ksiąg zakazanych znajomy, — twórca „Decamerona“, uchodzi od dawien dawna jedynie za bliskiego, niebezpiecznego, cynicznego protoplastę Casanowy i innych podobnych, a dobrze zasłużone jego nazwisko, znane szerokim warstwom wyłącznie z przekładu „stu nowel“, wywołuje na ustach figlarny uśmieszek lub wyraz zgrozy i potępienia. Nie od rzeczy będzie tedy przypomnieć istotne jego stanowisko w historyi umysłowości włoskiej i europejskiej, rozejrzeć się w jego wszechstronnej, tyle pól obejmującej działalności. Trzeba mu przywrócić w jubileuszowe dni jego zapomnianą współrzędność z Dantem i Petrarką, jego pionierską rolę w humanistycznej republice, z opłotków pornografii przenieść go tam, gdzie istotnie jego miejsce.

Pochodził Boccaccio z rodziny kupieckiej, wywodzącej się z miasteczka Certaldo nad Elsą, a osiadłej w Florencyi, — ujrzał zaś światło dzienne w stolicy Francyi w r. 1313, jako nieprawy syn naczelnika paryskiej filii Banku Bardich i nieznanej bliżej pięknej Paryżanki. Uwieziony niebawem przez ojca, po śmierci matki, do Włoch, wychowywał się tu na dzielnego kupca, ćwicząc się przedewszystkiem w rachunkach, książkowaniu i praktycznem prowadzeniu interesów. Siedząc za wekslarskim stolikiem w kantorze, śnił jednakże piękny chłopiec o rzeczach zgoła odmiennych od obowiązkowych swoich zajęć. Rozczytany w Dantem, myślał jego wierszami, uczył się ich na pamięć, marzył o zawodzie poety. Ojciec, widząc po pewnym czasie, że z syna nie będzie miał upragnionej pociechy i pomocy w swych kupieckich trudach — postanowił zrobić zeń jurystę i w tym celu posłał go na studya do Neapolu.... najniebezpieczniejszego wówczas miasta na całym półwyspie.

Było to właśnie w ostatatnich latach rządów głośnego Roberta Anjou, uchodzącego współcześnie za mecenasa uczonych i artystów, którego dwór i otoczenie słynęły z wystawności, intryg i lekkich obyczajów. Wiadomo, że wnuczka jego przepiękna i krwawa Joanna doprowadziła ten stan rzeczy do granic ostatecznych. Do tych sfer zbliżył się wnet i nasz Giovanni, młody, uzdolniony uczeń neapolitańskiego „studio“, już wtedy nieraz dosiadający lotnego Pegaza. Związek ten zacieśnił się niebawem wskutek znajomości i długiego miłosnego stosunku z naturalną córką królewską, Maryą, zameżną za jakimś możnym obywatelem Neapolu; ona to, którą Boccaccio poznał w „Wielką Sobotę 1334 r. w kościele św. Wawrzyńca“, miała odtąd pod imieniem Fiammetty stać się Muzą jego, podobnie jak dantejska Beatrycza i petrarkowa Laura. Chociaż nie było to uczucie podobne do tamtych; Dante i Petrarka pod imionami Laury i Beatryczy (mimo realnego ich istnienia) opisywali nam ideały, które nigdy istnieć w tej postaci nie mogły, gdy tymczasem kochanka Bokacyusza to nie istota bezcielesna, nie mieszkanka zaświatów, nie lodowata, obojętna pani serca, którego męką się karmi; to ziemska kobieta z krwią południowca i bezgraniczną miłością.

Pod auspicyami tej kochanki występuje młody Florentczyk na literacką arenę, pod natchnieniem jej miłości, lub dla zjednania jej sobie powstają wszystkie młodzieńcze, włoskie dzieła Boccaccia, poetyckie i prozaiczne, będące, jeśli chodzi o wykształcenie strony formalnej, stopniowymi etapami do korony całej włoskiej twórczości — Decamerona.

Rozpoczął, jak obaj wielcy poprzednicy, od sonetów erotycznych i innych wierszy miłosnych (kanzon, madrygałów i t. d.), których treści nie trudno się domyślić. Przerozmaite przejścia miłosne i rozpacze, zwątpienia, przesadne życzenia i zachwyty, bóle i udręczenia, stare jak świat i do końca świata nieprzestarzałe, — oto co stanowi zasób motywów twórczości lirycznej Boccaccia, zresztą nie zbyt wiele wartej, a naśladującej bez ceremonii Petrarkę i Dantego. Z drugiej strony jednak przyznać trzeba, że są wśród niej rzeczy i ustępy piękne, odznaczające się gracyą i siłą wyrazu.

W ślad za liryką idą utwory większe, również włoskie, jak romans poetycki o Floriusie i Biankofiorze p. t. „Filocopo“, dwa utwory allegoryczne „Ameto“ i „Visione amorosa“, epos miłosne „Theseida“, poemacik „Filostrato“, „prawdziwa perła najrzetelniejszej poezyi“, dalej prozaiczna „Fiammetta“, najoryginalniejsze dziełko Boccaccia, wreszcie drobne utwory, jak idylla wierszowana „Ninfale Fiesolano“ i inne.

Pierwszy z wymienionych, romans „Filocopo“, jeden z najobszerniejszych i najsłabszych zarazem utworów twórcy „Decamerona“, napisany dla rozrywki ukochanej Fiammetty, — to rozwlekła opowieść o losach dwojga niezłomnych kochanków, a nawet i ich rodziców; obok bogów pogańskich nie brak tu chrześciańskich rycerzy, szlachty rzymskiej, saracenów, obok okrutnych królów, czarodziejskich pierścieni, uprowadzeń i zgonów na stosie, — są nieprawdopodobne pościgi, heroiczne sceny, nawrócenia, pojednania i ostatecznie... Numa wychodzi za Pompiliusza. Cały romantyczno-rycerski aparat średniowiecza, cały ten oszałamiający żądnego sensacyi czytelnika, świat awantur i igraszek losu splata się tu z brakiem psychologicznej charakterystyki, z przechwałkami religijnemi, z mieszaniną mitologiczno-chrześciańską. Rzecz zupełnie w guście ówczesnego łatwowiernego czytelnika, tylko, że antyczno-pogańskim pokostem powleczona, przerobiona z średniowiecznego francuskiego poematu, Ruprechta z Orbent, dla nas dziś bez głębszego interesu — cieszyła się w swoim czasie wziętością i poczytnością.

„Ameto“, drugi z rzędu utwór, nie wykazuje także jeszcze żadnych poważniejszych zalet, z których — ex ungue leonem — możnaby poznać późniejszego mistrza włoszczyzny. Jest to romans pasterski, w którym zmysłowość pogańska dziwnie wikła się z chrześciańską mistyką średniowiecza, a cnoty teologiczne w postaci pięknych nimf kierują ostatecznie bohatera na drogę duchowej miłości. Taka sama sztuczność, allegoryczność i tajemniczość cechuje również wspomnianą już „Wizyę miłosną“, przypominającą swą manierą „Tryumfy“ Petrarki. I tu postaci: Mądrości, Sławy, Miłości, tajemniczej przewodniczki poety, wreszcie jego kochanki odgrywają najważniejszą rolę.

Wnet atoli otrząsa się Boccaccio z maniery allegorycznej, a i język jego staje się coraz świetniejszy.

Poemat miłosny „Theseida“, napisany dla przejednania zagniewanej chwilowo Fiammetty, zasługuje na uwagę jako pierwsze wielkie dzieło Boccaccia w mowie wiązanej, jako pierwsze włoskie epos i jako pierwsze włoskie dzieło w ośmiozgłoskowych, trójrymowych stancach. Pod względem treści oparte na faktach z mitologii i bajecznej historyi greckiej, rozwija ono fabułę erotyczną o miłości Arcitasa i Palemona do Amazonki Emilii, która była siostrą żony Tezeusza; pod względem przedstawiania charakterów niezbyt wyżej stojące od rzeczy poprzednich, zastanawia swoją maszyneryą, przyodzianiem przedmiotu klasycznego w romantyczny kostium, wprowadzeniem na szeroką skalę mitologii, martwej i drewnianej poniekąd wobec stylizowanych po rycersku przygód starożytnych herosów. Przedewszystkiem wszakże ogromnej doniosłości jest tu wprowadzenie i urobienie oktawy, z której później Ariost i Tasso tyle piękności mieli wydobyć.

Do najpoetyczniejszych płodów Muzy Boccaccia należą „Filostrato“ i „Fiammetta“, dwa poematy, jeden w oktawach, drugi prozą, intencyą twórcy wewnętrznie ze sobą związane. „Filostrato“, osnuty na tle nieszczęśliwej miłości trojańskiego księcia Troilusa do przeniewierczej Chryzeidy, córki kapłana Kalchasa — powstał w związku z rzeczywistemi przeżyciami poety, dręczonego niepokojem i podejrzeniami w chwili, gdy jego uwielbiona na czas dłuższy opuściła Neapol. Bajka o starożytnym herosie była tylko pretekstem dla poety, opiewającego własny ból i własną gorącą miłość. W stosunku do „Theseidy“ wykazuje poemat ten ogromny postęp. Wyzbył się tu poeta krępujących więzów antyku, porzucił całą maszyneryę mitologiczną, pogłębił bohaterów swoich psychologicznie i miasto antyczno-rycerskich, papierowych figurek, pokazał czytelnikowi ludzi współczesnych, nowożytnych, żywych, z krwi gorącej i zapalnych zmysłów złożonych. Utwór to wprawdzie nie całkiem oryginalny, bo czerpiący w części z romantycznego poematu trouvera francuskiego, Benoita de St. More z XII. w., ewentualnie z łacińskiego przekładu jego dzieła. Cóż z tego jednak, skoro Boccaccio „poszczególne surowe perły, które z morza Benoita wyłowił, przez połączenie z świetnymi, kosztownymi dyamentami własnego geniuszu, w jeden wspaniały klejnot ułożył“.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stanisław Łempicki.

OSTATNIA POCZTA.

= Z Wiednia donoszą: Wczoraj po południu przyjął szef sekcyi Macchio w zastępstwie P. Ministra spraw zagranicznych złożoną z czterech członków deputacyę bawiącej tu delegacyi adryanopolskiej. Delegaci wręczyli memoryał z prośbą, aby mieszkańcom Adryanopola pozwolono żyć nadal w pokoju pod panowaniem tureckiem.

= Komisarz dla Chorwacyi bar. Skerlecz bawił onegdaj w Geszt u hr. Tiszy, z którym odbył konferencyę w sprawie stosunków w Chorwacyi.

= Z Serajewa donoszą; Prez. Mandicz zwołał członków Rady krajowej na posiedzenie na 1 b. m. Na posiedzeniu tem ma być omawiana sprawa utworzenia Rady szkolnej krajowej,

= *Koeln. Ztg.* podaje z zastrzeżeniem telegram z Zurychu, według którego Rada szwajcarska z najlepszego źródła drogą przez Paryż otrzymała wiadomość, iż rząd niemiecki zamierza znieść ustawę przeciw Jezuitom. Prusy i Bawarya w Radzie związkowej głosować zamierzają za zniesieniem, lecz brak jeszcze 7 głosów do uzyskania większości i toczą się rokowania z innemi państwami związkowemi, celem pozyskania ich dla tej sprawy.

= Z Darmsztadu donoszą, że tam niewiadomo, jakoby carstwo mieli przybyć w tym roku na zamek Friedberg, z czem w połączeniu byłoby leczenie się carowej w Nauheim.

= Izba niższa stanu nowojorskiego po całonocnem posiedzeniu uchwaliła wczoraj o godz. 5 rano 29 głosami przeciw 35 postawić gubernatora Sulzera w stan oskarzenia z powodu, iż pieniędzy przeznaczonych na wybory użył na własne cele i dopuścił się w tej sprawie krzywoprzysięstwa.

= Na zapytanie dziennika *Matin* odpowiedział telegraficznie prezydent Meksyku Huerta: „Obawy o zawikłania pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Meksykiem są bezpodstawne“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 14 sierpnia. (Tel. pr.) Zmarł tu w 59 r. życia radca szkolny, prof. szkoły przemysłowej Juliusz Lachowicz.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 14 sierpnia. Stan powietrza na 15 sierpnia: Galicya Wschodnia: Pochmurno, gwałtowne opady, zimno, północno-zachodni silny wiatr.

Galicya Zachodnia: Pochmurno, gwałtowne opady, zimno,północno-zachodni silny wiatr.

Wiedeń, 14 sierpnia. Wczoraj zmarł tu generał konnicy br. Wilhelm Bothmer.

Serajewo, 14 sierpnia. Ani w górnej Tuzli ani w Bukinie nie stwierdzono nowych wypadków cholery.

Wszystkie 6 osób, które zachorowały na cholerę, zmarły. Obecnie w obu miejscowościach nie ma żadnego chorego na cholerę. Obie miejscowości są ściśle odosobnione.

Łódź, 14 sierpnia. (Pet. Ag.) Ruch na kolei miejskiej znów podjęto.

Zurych, 14 sierpnia. O zgonie Bebla donoszą, że wczoraj do dziesiątej wieczorem był on na przechadzce nie czując wcale zmęczenia. Jedyną jego troską było to, iż nie był gotów z trzecim tomem swych pamiętników. Tylko ta obawa wskazywała, że czuł zbliżający się zgon. Nad ranem znaleziono go nieżywego w łóżku.

Hankau, 14 sierpnia. 25.000 powstańców z prowincyi Hunan przeszło przez granicę i pobiło oddział wojsk rządowych. — Powstańcy oświadczają, że mają zamiar zająć Hankau, a następnie Pekin. Wojsko północne z działami i karabinami Maxyma odeszło z Hankau przeciw powstańcom. W Hankau panuje wzburzenie, ponieważ obawiają się, że wojsko północne łatwo upora się z powstańcami.

Na Bałkanach.

Sofia, 14 sierpnia. (Ag, bułg.) Bułgarscy zbiegowie w Macedonii wysłali do Greya, hr. Berchtolda i San Giuliana depeszę z protestem przeciw pokojowi bukaresztenskiemu. który jest hańbą cywilizacyi europejskiej. Oświadczają oni dalej w tej depeszy, że pozbawieni mienia przez armie serbską i grecką nie widzą innego wyjścia, jak dalej prowadzić walkę przeciw nowym władcom kraju i ciemiężycielom jego ludu.

Sofia, 14 sierpnia. (Ag. bułg.) Wczoraj rozpoczął się powrót wojsk do Sofii; ludność wita je owacyjnie.

Sofia, 14 sierpnia. Ag. bułg. zaprzecza doniesieniom ateńskim o emigracyi Greków i Mahometan z miejscowości przyznanych Bułgarom.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 sierpnia 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 627·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 825·50, Akcye Anglobanku 337·—, Akcye Unionbanku 592·—, Akcye Länderbanku 512·—, Akcye Bankvereinu 513·75, Akcye Bodencredit 1186·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 628·—. Akcye kolei państwowych 707·50, Akcye kolei Południowej 129·50, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej —·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 933·—, Akcye Rima Muranyi 711·—, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3270·—, Akcye Fabryki broni 981·—, Akcye Tureckie tytoniowe 337·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 872·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 82·45, Austryacka Renta koronowa 82·60, Węgierska renta koronowa 81·90, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 81·65, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 82·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 90·50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego 82·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 91·40, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·90, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 81·80. 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 80·25, Losy tureckie 231·—, Marki 113·26, Rubel 254·63, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 822·—, Pożyczka miasta Krakowa 1909 80·30.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

WYKAZ

pięciu liczb wyciągniętych
w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie
dnia 13 sierpnia 1913.

83 — 78 — 62 — 76 — 46

W myśl patentu loteryjnego wzywa się strony interesowane, aby urzędowe wykazy nieprzyjętych lub zmniejszonych wkładek pieniężnych w kolekturach loteryjnych dokładnie przeglądnęły i kwoty nieprzyjęte lub też osiągnięte wygrane, za zwrotem oryginalnych kartek wkładkowych w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ciągnienia pobrały.

Jeżeliby zaś kolektor słusznej wypłaty odmawiał, lub też nie całkowicie uiszczał, to należy przedłożyć odnośną kartkę dotyczącemu Urzędowi loteryjnemu tem pewniej w wyż wspomnianym czasie' gdyż po upływie tego stanowczego terminu, wszystkie niepobrane wkładki i kwoty wygrane przepadają i nie mogą już być pod żadnym warunkiem żądane.

Następne ciągnienia we Lwowie odbędą się dnia 27 sierpnia i 10 września 1913.

Z c. k. Urzędu loteryjnego dla Galicyi i Bukowiny.

Przyjechali do Lwowa

dnia 14 sierpnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: J. hr. Tyszkiewicz z Delegówki, S. hr. Zborowski z Krakowa, B. Orzechowicz z Kalnikowa, R. Czaykowski z Kamionki, K. Torosiewicz z Putiatyniec, A. Gołaszewski z Toustołab.

Hotel Europejski. Pp.: S. hr. Jabłonowski z Popowiec, S. Lewicki z Beska.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ

Lwów, dnia 13 sierpnia 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	617·—	627·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	400·—	408·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	504·—	510·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	490·—	500·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 50 l.	91·—	91·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·—	82·70
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 51 l.	91·70	92·40
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	83·80	84·50
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	94·—	94·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	88·—	88·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·50	92·20
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	96·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w $41\frac{1}{2}$ l.	91·50	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82·50	83·20
Tow. kred. gal. ziem. $4\frac{1}{2}$ los. 52 l.	92·70	93·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·60	98·30
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. (3 em.)	89·30	90·—
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	79·70	80·50
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	80·—	80·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82·50	83·20
„ „ 4 pr. z r. 1908	82·—	82·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·30	81·—
„ „ „ 4 pr.	81·50	82·20
„ „ Krakowa	80·70	81·40
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·37	11·47
20 frankówka	19·12	19·26
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	253·30	254·50
100 marek niemieckich	118·30	118·70

[1]) Kupony opłacają $\frac{1}{2}$% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 sierpnia 1913.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	82·35	82·55
styczeń-lipiec	82·35	82·55
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·70	86·90
kwiecień-październik	86·85	87·05
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1605·—	1645·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	450·—	460·—
„ „ 1864 po 100 zł.	650·—	660·—
„ „ 1864 po 50 zł.	320·—	—·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	108·70	108·90
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	82·50	82·70
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	82·90	83·90
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	101·50	102·50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5\frac{1}{4}$ pr.	106·75	107·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	82·25	83·25
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82·25	83·25
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5\frac{3}{4}$ pr. (ostempl. akcye)	427·—	431·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	101·50
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	84·—	85·—
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	84·—	85·—
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81·40	82·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	93·—	94·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·55	92·55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	88·50	89·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	90·50	91·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	87·10	88·10
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	82·40	83·40

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	82·25	83·25
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	102·25	103·25
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·75	115·15
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	81·65	81·85
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	435·—	445·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	215·—	225·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	286·50	296·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	82·50	83·50
Kroacyi i Slawonii	82·90	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·60	100·60
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	83·60	84·60
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	81·80	82·80
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·90	98·90
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	81·—	82·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	113·—	123·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	223·50	231·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	275·50	285·50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	247·50	257·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4\frac{1}{2}$ prc. 60 l.	88·—	89·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81·55	82·55
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	92·—	93·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$ pr. 52 let.	92·75	93·75
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	94·—	95·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. $4\frac{1}{2}$ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ los. 50 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·—	83·—
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi $4\frac{1}{2}$ pr. $51\frac{1}{2}$ lat zwrotne	91·40	92·40
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4\frac{1}{2}$ pr.	89·20	90·20
Banku kr. obl. kol. żel. $57\frac{1}{2}$ l. 4 pr.	80·50	81·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	86·40	87·40
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	86·85	87·85
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	77·—	78·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	81·70	82·70
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	110·—	111·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	108·—	109·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27·75	31·75
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	474·—	484·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	63·—	67·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	53·50	57·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	32·25	36·15
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	94·—	98·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	334·25	335·25
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400·—	408·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3605·—	3615·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	627·55	628·55
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	824·45	825·45
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	743·50	745·—
Gal. banku hip. 200 złr.	628·—	632·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	511·75	512·75
„ Austro-węg. 1400 kor.	2070·—	2080·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	590·75	591·75
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265·—	266·—
Zivnostenska banka 100 złr.	261·75	262·75
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	435·—	—·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	418·—	422·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1294·—	1304·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4890·—	4900·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	365·—	368·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	511·—	514·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	300·—	310·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	924·40	925·40
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3210·—	3230·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	864·—	868·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	303·—	307·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	865·—	875·—
Schodnicy 500 kor.	450·—	455·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	337·—	340·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·15	118·35
Włoskie Banki	$93·17\frac{1}{2}$	$93·32\frac{1}{2}$
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	$24·17\frac{1}{2}$	$24·21\frac{1}{2}$
Paryż za 100 franków	$95·72\frac{1}{2}$	95·90
Petersburg za 100 rubli $4\frac{1}{2}$ prc.	253·50	254·50
Szwajcarskie Banki	$95·67\frac{1}{2}$	$95·82\frac{1}{2}$
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·43	11·47
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·16	19·20
20-markówka	23·61	23·67
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	$118·12\frac{1}{2}$	$118·32\frac{1}{2}$
Włoskie banknoty za 100 lir	93·30	93·50
Ruble	253·—	254·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 410/11 (43) (10926 3—3)

Edykt relicytacyjny.

Na żądanie Herscha Hahna, kupca w Podwołoczyskach, odbędzie się 16 września 1913 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, w Nowemsiole, relicytacya:

15/30 lwh. 436 gm. Foki,
całej realności lwh. 439 gm. Foki, oraz
4/30 części lwh. 796 gm. Foki, zobowiązanego własnych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione, a to:
15/30 lwh. 436 na 676 kor.,
lwh. 439 na 2400 kor.,
4/30 lwh. 796 na 13 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi:
co do 15/30 lwh. 436 kwotę 337 kor. 50 hal.,
co do lwh. 439 kwotę 1200 kor.,
co do 4/30 lwh. 796 kwotę 6 kor. 68

hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7, a warunki te mają moc prawną i dla relicytacyi z tą jedynie odmianą, że najniższa oferta wynosi połowę wartości szacunkowej.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowesioło, dnia 2 czerwca 1913.

L. cz. E. 1183/13 (10916 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jacka Łahna odbędzie się dnia 26 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9 licytacya realności lwh. 128 gminy Jazów stary, składającej się z 9 parcel gruntowych o obszarze 2 m. 144 s².

Nieruchomość ta oceniona na 750 kor.

Najniższa oferta wynosi 500 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jaworów, dnia 6 sierpnia 1913.

L. cz. E. 776/13 (6) (10923 3—3)

Edykt.

Dnia 25 sierpnia 1913 godzina 9 rano odbędzie się licytacya całej realności lwh. 59 gm. Limanowa.

Wartość szacunkowa 18.000 kor.

Najniższa oferta 9000 kor.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 8 lipca 1913.

L. cz. E. 837/13 (4) (10560 3—3)

Edykt.

Dnia 29 sierpnia 1913 o godzinie 11 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacya:

całej realności lwh. 133,

1/3 realności lwh. 435, 643, 644 gm. Sopotnia mała Jędrzeja Jurysa własne.

Wartość szacunkowa powyższych realności wynosi 923 kor. 27 h.

Najniższa oferta 615 kor. 51 hal.

Wszelkie dokumenta odnoszące się do powyższej licytacyi przejrzeć można w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Żywiec, dnia 13 czerwca 1913.

L. cz. E. 552/13 (9) (10924 3—3)

Edykt.

Dnia 25 sierpnia 1913, godz. 9 rano, odbędzie się licytacya:

a) całej realności lwh. 527 gm. Limanowa, oszacowanej na 3600 kor,

b) całej realności lwh. 120 gm. Sowliny, oszacowanej na 24.200 kor.,

c) całej realności lwh. 523 gm. Sowliny, oszacowanej na 30.000 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) kwotę 1800 kor.,

ad b) kwotę 16.133 kor. 32 hal.,

ad c) kwotę 20.000 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 8 lipca 1913.

L. cz. E. 713/13 (5) (10561 3—3)

Edykt.

Dnia 29 sierpnia 1913, o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym, odbędzie się licytacya:

1/6 części realności lwh. 64,

2/18 części realności lwh. 354, 355 gm. Sopotnia mała Wojciecha Fabijanczyka własnych.

Wartość szacunkowa:

a) 1/6 lwh. 64 wynosi 756 kor. 41 hal.,

b) 2/18 lwh. 354 wynosi 168 kor. 36 hal.,

c) 2/18 lwh. 355 wynosi 25 kor. 04 hal.

Najniższa oferta:

ad a) 504 kor. 27 hal.,

ad b) 112 kor. 24 hal.,

ad c) 16 kor. 70 hal.

Wszelkie dokumenta odnoszące się do powyższej sprzedaży przejrzeć można w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Żywiec, dnia 13 czerwca 1913.

L. cz. E. XX. 5308/12 (19) (10941 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Galicyjskiego Banku ludowego i Banku lwowskiego, odbędzie się dnia 24 września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. XX., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności: lwh. 335 Dz. I. ks. gr. gm. miasta Lwowa lk 376 1/4 przy ulicy Ossolińskich l. 11 z trzypiętrowym domem frontowym czynszowym z oficyną leżącą i prawą, z dwoma traktami głównymi od podwórza pierwszego i drugiego i trzecim traktem głównym od ulicy Cichej.

Wartość szacunkowa wynosi 1,264.365 kor. 10 hal.

Najniższa oferta wynosi 632.182 kor. 55 hal.

Do realności lwh. 335 Dz. I. ks. gr. gm. miasta Lwowa należą następujące przynależności: 7 drzwi dwuskrzydłowych, 39 okien warszawskich, 136 okien zwyczajnych, 39 storów, 136 storów, 28 muszli wodociągowych, lampa naftowa, instalacya gazowa, elektryczna, wodociągowa i kanalizacya, oszacowane na 5204 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w oddziale kancelaryjnym.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. XX. 1170/12 (36) (10940 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Rozalii Schlaff, zastąpionej przez adw. dr. Juliusza Lewina we Lwowie, odbędzie się dnia 17go września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. XX., na zasadzie już zatwierdzonych warunków, ponowna licytacya realności lwh. połowa 2536/II. księgi gruntowej gm. m. Lwowa przy ul. „Droga Lubieńska“, stanowiącej parcelę lkat. 3697/39 i 3697/40, łącznego obszaru 291 m², niezabudowaną.

Wartość szacunkowa wynosi 1018 kor. 50 h.

Najniższa oferta wynosi 509 kor. 25 h.

Do realności lwh. 2536/II. ks. gr. gm. m. Lwowa nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej neruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 1 lipca 1913

L. cz. E. 40/13 (6) (10976 1—3)

Strona zobowiązana Szymon Leibel, Fischel Diamant i Majer Eckstein.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności

Na wniosek strony egzekwującej Chany Mindli Aberdam, odbędzie się dnia 26 sierpnia 1913 o godzinie 10·30 przed południem, w biurze Nr. 15, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya majętności lwh. 995 ks. gr. tab. c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, Breń suchowski.

Wartość szacunkowa 89.200 kor.

Najniższa oferta 59.467 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne ogłasza się niniejszym edyktem.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 15.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 11 lipca 1913.

L. cz. E. 247/12 (11) (10977 1—3)

Strona zobowiązana Naftali i Riczla Lipschützowie.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Jana Kennera i Markusa Fussmanna, odbędzie się dnia 16 września 1913 o godz. 10·30 przed południem w biurze Nr. 21 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya lwh. 857 ks. gr. tab. sądu obwodowego w Tarnowie majętność Otalęż.

Wartość szacunkowa 573.607 kor.

Najniższa oferta 382.404 kor.

Do majętności lwh. 857 ks. gr. tab. Tarnów należą następujące przynależności: inwentarz żywy i martwy, oszacowane na 23.807 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne zamieszcza się niniejszem.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 29 lipca 1913.

L. cz. E. 735/13 (7) (10998)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego „Nadzieja“ w Glinianach, odbędzie się dnia 4 września 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 licytacya:

a) 1/10 części realności obj. lwh. 197,

b) całej realności objętej lwh. 231 gm. Nahorce małe, wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew owocowych, a to: 5 jabłoni, 2 gruszy, 3 czereśni i 4 śliw.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) 2/10 części realności lwh. 197 na 183 kor. 75 h.,

ad b) cała realność lwh. 231 na 1906 kor. 49 h., przynależności zaś na 110 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 2/10 części realności lwh. 197 gm. Nahorce małe 122 kor. 56 h.,

ad b) cała realność lwh. 231 gm. Nahorce małe 1344 kor. 32 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 31.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka strum., dnia 10 lipca 1913.

L. cz. E. 342/13 (10827)

Edykt licytacyjny.

Dnia 26 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności lwh. 117 gminy Borzęcin, celem zniesienia współwłasności.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4775 kor. 26 hal.

Najniższa cena wynosi 4775 kor. 26 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radłów, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. 3084/13 (10987)

Edykt licytacyjny

Na wniosek c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 18 sierpnia 1913, o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 30, licytacya realności obj. lwh. 1593 gm. Czortków z Wygnanką, składającej się z domu murowanego jednopiętrowego z przynależnościami tj. urządzeniem elektrycznego oświetlenia, tudzież z gruntu budowlanego o obszarze 90 m².

Wartość szacunkowa wynosi a to pbud. 5400 kor., domu 4600 kor. zaś wartość przynależności 120 kor.

Najniższa oferta wynosi 5060 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Czortków, dnia 30 czerwca 1913.

L. cz. E. 2312/13 (10986)

Edykt.

Na wniosek Izaaka Finkelmana odbędzie się dnia 9 września 1913, o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 30, licytacya realności obj. lwh. 3262 ks. gr. gm. kat. Czortków z Wygnanką, składającej się z pb. o powierzchni 6 ar. 7 7 m., domu parterowego murowanego o 4 pokojach, kuchni, przedpokoju i spiżarni, szopy murowanej z piwnicą, komórki drewnianej i wychodka.

Wartość szacunkowa 19.585 kor. 35 h.

Najniższa oferta 9886 kor. 68 h.

Do realności tej należą następujące przynależności: ogrodzenie sztachetowe z furtką, oszacowane na 188 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Czortków, dnia 30 czerwca 1913.

L. cz. E. 966/13 (11012)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Józefa Spritzera w Szczercu, odbędzie się dnia 19 września 1913 o godzinie 3·30 po południu w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności:

a) lwh. 89,

b) lwh. 258 i

c) połowy lwh. 269 gminy Horbacze, wraz z przynależnościami, składającemi się z 2 krów, pary koni, 1 wozu, 1 pługa, 1 krowy i 1 młynka do czyszczenia zboża.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:

ad a) realność lwh. 89 gminy Horbacze na 365 kor.,

ad b) realność lwh. 258 gm. Horbacze na 1900 kor 60 h.,

ad c) 1/2 realności lwh. 269 gm. Horbacze na 1247 kor.,

przynależności zaś na 578 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) realności lwh. 89 gm. Horbacze 243 kor. 32 h.,
ad b) realności lwh. 258 gm. Horbacze 1267 kor. 06 h.,
ad c) 1/2 realności lwh 269 gm. Horbacze 1216 kor. 62 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczerzec, dnia 18 lipca 1913.

L. cz. E. 1027/13 (11010)
Edykt licytacyjny
Na żądanie Towarzystwa Kasy zaliczkowej na powiat sądowy szczerzecki, zastąpionego przez adw. dr. Bireckiego, odbędzie się dnia 26 września 1913 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, licytacya realnoś i lwh. 222, 223, 669, 670 gm. Werbiż.
Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:
1. realność lwh. 222 gm. Werbiż na 5426 kor.,
2. realność lwh 223 gm. Werbiż na 35 kor.,
3. realność lwh. 669 gm. Werbiż na 1400 kor.,
4. realność lwh. 670 gm. Werbiż na 470 kor.
Najniższa cena wynosi:
a) realności lwh. 222 gm. Werbiż 2950 kor. 66 hal.,
b) realności lwh. 223 gm. Werbiż 23 kor. 32 hal.,
c) realności lwh. 669 gm. Werbiż 933 kor. 32 hal.,
d) realności lwh. 670 gm. Werbiż 306 kor. 66 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupiena przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Szczerzec, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. E. 1024/13 (6) (10011)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Towarzystwa Kasy zaliczkowej w Szczercu, zastąpionego przez adwokata dr. Bireckiego, odbędzie się dnia 19 września 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, licytacya:
a) połowy realności lwh. 44 i
b) 1/4 części realności lwh. 45 gminy Rakowiec.
Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione:
ad a) 1/2 realności lwh. 44 gm. Rakowiec na 3405 kor. 50 h.,
ad b) 1/4 części realności lwh. 45 gm. Rakowiec na 912 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 1/2 realności lwh. 44 gm. Rakowiec 2270 kor. 32 h.,
ad b) 1/4 części realności lwh. 45 gm. Rakowiec 608 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Szczerzec, dnia 18 lipca 1913.

L. cz. E. 551/13 (6) (10988)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie p. Anieli Fykowej, gospodyni w Skołyszynie, odbędzie się dnia 15 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33, licytacya:
a) 3/4 części relności lwh. 526,
b) realności lwh 364,
c) 9/64 części realności lwh. 1128,
d) 9/32 części realności lwh. 171, ks. gr. gm kat. Jasło, wraz z przynależnościami co do realności ad a).
Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione:
ad a) 720 kor.,
ad b) 2650 kor.,
ad c) 235 kor. 55 h.,
ad d) 146 kor. 83 h.,
przynależności zaś ad a) na 75 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 530 kor.,
ad b) 1766 kor. 66 h.,
ad c) 157 kor. 04 h.,
ad d) 97 kor. 88 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 18 lipca 1913.

L. cz. E. 3564/13 (6) (10994)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Banku kredytowego w Horodence, odbędzie się dnia 1go października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30, licytacya:
1. realności obj. lwh. 587 gm. Horodenka składającej się z pbud. 1466 i
2. pgr. 1160/3 o łącznym obszarze 737 s², wraz z dwoma budynkami, 2 komórkami, 2 wychodkami, połową studni wraz z przynależnościami składającej się z drzew i parkanu.
Nieruchomości wystawione na licytację zostały ocenione:
ad a) na 840 kor.,
ad b) na 5616 kor. wraz z przynależnościami.
Realności te zostaną sprzedane łącznie, albowiem stanowią jeden kompleks, lecz cena musi być ze względu na rozmaite obciąż nie odnośnie do każdej z osobna ofiarowana.
Najniższa cena wynosi:
ad 1. — 420 kor.,
ad 2. — 2808 kor.
Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku
Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 1 sierpnia 1913.

L. cz. E. 617/12 (31) (11001 1—3)
W sprawie egzekucyjnej Chaima Sussmana przeciw masie spadkowej ś. p. Mieczysława Gabryela 2 im. Truszkowskiego o 65 kor. zpn., zarządza się na wniosek Leona Schreiera i Lipy Jollesa w Drohobyczu relicytacyę realności lwh. 498 gminy Medenice objętej, a to z powodu nieniszczenia ceny kupna w czasie ustawowym przez nabywczynię p. Maryę Bodakowską.
Za podstawę tej relicytacyi służą protokoły oszacowania, oraz warunki licytacyjne z tem, że najniższa podaż wynosi połowa ceny szacunkowej, t. j. 2000 kor.
Relicytacya odbędzie się dnia 14 października 1913 o godz. 8 przed południem w biurze Nr. 8.
Tytułem kosztów wniosku restytucyjnego przyznaje się kwotę 16 kor. 85 h.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Medenice, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. E. 8972/12 (5) (10996)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Jakóba Renzelsteina, kupca w Kałuszu, odbędzie się dnia 18 sierpnia 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków, licytacya 1/4 części realności lwh. 211 ks. gr. gminy Kałusz, chata z ogrodem obszaru 23 ar. 99 m. kw.
Wartość szacunkowa tej realności 900 koron.
Najniższa oferta 600 kor.
Do realności lwh. 211 ks. gr. gm. Kałusz należą następujące przynależności, a mianowicie: sad oszacowane na 75 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 2.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu tutejszego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.
Kałusz, dnia 5 lipca 1913.

L. cz. E. 3299/12 (11006 1—2)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Živnostenskiej Banki filii we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Salamona Reissa we Lwowie, odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I w Śniatynie licytacya:
1. realności obj. lwh. 1436/II. ks. gr. gm. kat. Śniatyn, składającej się z pgrunt. 1002/4 obszaru 5 ar. 20 m², z szopą na tej parceli stojącą,
2. realności obj. lwh. 1494/II. ks. gr. gm. kat. Śniatyn, składającej się z pgrunt. 1000/3 obszaru 51 m², i pbd. 2029/2 obszaru 50 m².
Na tych parcelach stoi dom, który w znacznej części stoi także na pb. 2028 a pg. 999/2 stanowiących cudzą własność.
Przedmiotem sprzedaży jest tylko część stojąca na pb. 2029/2 i pg. 1000/3.
Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione:
1. realność obj. lwh. 1436/II. gm kat Śniatyn z szopą na 2060 kor.,
2. realność obj. lwh. 1494/II, gm. kat. Śniatyn z domem na 3043 kor.
Najniższa oferta wynosi:
ad 1. za realność obj. lwh. 1436/II. gm kat. Śniatyn jej połowę, t. j. 1030 kor. (gdyż stanowi jeden kompleks z realnością obj. lwh 1494 gm. Śniatyn),
ad 2. za realność obj. lwh. 1494/II. dzielnicy gm. kat. Śniatyn, połowę jej wartości szacunkowej, t. j. 1521 kor. 50 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
Dalsze koszta wierzycielki oznacza się na 34 kor. 45 h.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. 346/13 (6) (11015)
Edykt licytacyjny
Dnia 15go września 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym licytacya realności lwh. 832 ks. gm. Zamoście o obszarze około 14 morgów ze znajdującymi się na niej budynkami.
Nieruchomość ta oceniona na 85.004 kor., nie będzie sprzedaną niżej 56.720 kor.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym.
C. k. Sąd powiatowy,
Wojnicz, dnia 9 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1197/13 (9) (11017)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Związku kupieckiego i rolniczego w Rawie ruskiej, odbędzie się dnia 2 września 1913 o godz. 10·30 przed południem w biurze Nr. 4 w tutejszym sądzie licytacya:
a) całej realności lwh. 45 gm. Macoszyn,
b) realności lwh. 689 gm. Macoszyn.
Cena szacunkowa:
ad a) 16.248 kor.,
ad b) 15 kor.
Do realności lwh. 45 gm. Macoszyn należą przynależności ocenione na 100 kor.
Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:
ad a) co do lwh. 45 — 10 832 kor.,
ad b) co do lwh. 689 — 10 kor.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej sprzedaży dokumenta, przejrzeć można w kancelaryi sądowej w godzinach urzędowych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żółkiew, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. VI. 1177/13 (7) (10990)
Edykt licytacyjny.
Dnia 4go września 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 3 w sądzie tutejszym licytacya realności lwh. 253 gm. Zabłocie.
Nieruchomość z przynależytościami oceniono na 46.147 kor. 50 h.
Najniższa cena wynosi 23.074 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 3.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnów, dnia 23 lipca 1913

L. cz E 4621/12 (33) (10989)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Dnia 15 września 1913 o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh 500, 501, 303 i 1/6 części lwh. 503 gm. Kleparów stanowiące wiejski dom parterowy z sadem i ogrodem półmorgowym.
Do realności tej należą następujące przynależności 60 owocowych i smerekowych oraz ogrodzenie druciane oszacowane na 226 kor.
Sprzedać się mająca realność oceniona jest na 12.418 kor. 66 hal.
Najniższa cena wynosi 8279 kor. 10 hal., poniżejktórej sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej realności przejrzeć można w godzinach urzędowych w kancelaryi sądowej.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy S. II Oddział IV.
Lwów, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. 1129/13 (10829)
Edykt licytacyjny.
Dnia 1 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności lwh. 624 gm. Biskupice wraz z przynależnościami, składającemi się ze sklepu.
Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 859 kor. 60 hal., przynależności zaś na 50 kor.
Najniższa cena wynosi 607 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radłów, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. 5397/12 (20) (11018)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa pożyczkowego we Lwowie, odbędzie się dnia 15 września 1913, o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 17, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) 3/4 części realności obj. lwh. 88 ks. gr. gm. Krzywczyce, składające się z gospodarstwa wiejskiego, wartości szacunkowej 4525 kor. 50 hal.,
b) realności obj. lwh. 451 gm. Krzywczyce, wartości 3800 kor.,
c) 1/3 części realności obj. lwh. 452 ks. gr. gm. Krzywczyce, wartości szacunkowej 200 kor.
Najniższa oferta:
realności ad a) wynosi 3007 kor.,

realności ad b) wynosi 2533 kor. 34 h. realności ad c) wynosi 133 kor. 34 hal., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Do realności lwh. 88 gm. Krzywczyce, należą następujące przynależności: dom mieszkalny, budynki gospodarcze, drzewa owocowe, inwentarz żywy, i martwy, oszacowane na 2239 kor.

Warunki licytacyjne, protokół oszacowania realności i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział V.

Lwów, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. E. 102/13 (10828)

Edykt licytacyjny.

Dnia 26 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacya realności lwh. 571 gm. Przybysławice.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 14.546 kor.

Najniższa cena wynosi 9196 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II

Radłów, dnia 24 lipca 1913.

L. cz. E. 286/13 (5) (10999)

Edykt.

Dnia 25 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się przymusowe wydzierżawienie przemysłu szynkarskiego w gminie Ochotnicy wykonywanego, które to wydzierżawienie odbędzie się w drodze publicznej licytacyi.

Wydzierżawienie nastąpi na przeciąg lat 6

Dzierżawa wynosi rocznie 60 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Krościenko, dnia 17 lipca 1913.

L. cz. E. 608/13 (5) (11005 1—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Chaima Kahane, odbędzie się dnia 12 września 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5 licytacya realności lwh. 72 ks. gr. gm. Sorocko, skł dającej się z chaty, budynków gospodarczych i gruntów rolnych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2900 kor.

Najniższa cena wynosi 1933 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości, nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skałat, dnia 20 lipca 1913.

L. 225/13 (II.) (10970)

Obwieszczenie.

C. k. Zarząd domu więziennego w Czortkowie rozpisuje po myśli rozporządzenia wszystkich Ministerstw z dnia 3 kwietnia 1909 Nr. 61 dz. u. p. publiczną licytacyę ofertową na dostawę mąki, artykułów straczkowych i innych produktów spożywczych potrzebnych do wyżywienia więźni oraz i żyta na czas od 1 października 1913 do ostatniego września 1914 a to w przybliżeniu:

Mąki pszennej Nr. 1, 1500 klg.
Mąki zapraszkowej Nr. 6, 200 klg.
Mąki pszennej Nr. 3, 800 klg.
Mąki kukurudzianej 1700 klg.
Krup hreczanych 1500 klg.
Krup jaglanych 1000 klg.
Krup jęczmiennych 2000 klg.
Grochu żółtego 2500 klg.
Fasoli białej i czerwonej 2500 klg.
Pencaku 2000 klg.
Grysiku pszennego 200 klg.
Ryżu 200 klg.
Żyta 30.000 klg.
Kmini 200 klg.

Podstawę do wypośrodkowania cen ma stanowić opust w procentach od każdoczesnej ceny targowej zapodanej urzędownie każdego miesiąca przez Urząd gminy miasta Czortkowa, ewentualnie ceny stałe zapodane przez oferenta.

Wszystkie artykuły żywności mają być najlepszej jakości a z wyjątkiem ryżu produktem austryackim.

Ceny rozumieją się z dostawą do c. k. Zarządu domu więziennego.

Dostawa ma być uskuteczniana na każdorazowe zamówienie c. k. Zarządu domu więziennego, któremu przysługuje prawo na wypadek niedotrzymania oznaczonego terminu zakupienia zamówionych artykułów gdziekolwiek na koszt i niebezpieczeństwo dostawcy.

Bliższe warunki dostawy przejrzeć można każdego dnia w kancelaryi c. k. Zarządu między godziną 11 a 1 w południe.

Zamknięte, należycie ostemplowane, opieczętowane, własnoręcznym podpisem i dokładnym adresem oferenta zaopatrzone oferty, zawierające przedmiot dostawy, ceny względnie opust od cen targowych w cyfrach i słowach jakoteż i stwierdzenie, że oferent warunkom dostawy się poddaje, należy nadesłać do c. k. Zarządu domu więziennego najpóźniej do dnia 30 sierpnia do godziny 12 w południe, w którym to terminie nastąpi komisyonalne otwarcie ofert w Prezydyum c. k. Sądu obwodowego przyczem oferenci mogą być obecni.

Oferty muszą być na stronie zewnętrznej zaopatrzone napisem Oferta N. N. przy wymienieniu artykułu dostawy. Dowolny wybór oferenta dla pojedynczych artykułów żywności zastrzega się.

Na zabezpieczenie dotrzymania warunków oferty winien oferent złożyć wadyum w wysokości 5 prc., w razie zaś otrzymania dostawy kaucyę w wysokości 10 prc. wypośrodkowanej wartości dostawy.

Oferty powyższym warunkom nieodpowiadające, albo po upływie terminu wyznaczonego nadesłane nie będą uwzględnione.

C. k. Zarząd domu więziennego.

Czortków, dnia 12 sierpnia 1913.

L. cz. E. 602/13/7 (11052)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Franciszki i Apolonii Małoszów odbędzie się dnia 18 sierpnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. 12, licytacya 1/3 części realności lwh. 31 gm. kat. Godowa z wyłączeniem parcel 2482/1, 2485/2.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1051 kor.

Najniższa cena wynosi 700 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Strzyżów, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. 671/13 (2) (10991)

Edykt licytacyjny.

Dnia 24 września 1913 o godzinie 3.30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Andrychowie, odbędzie się licytacya:

149/448 części realności lwh. 270,
149/896 części realności lwh. 271,
57/1344 części realności lwh. 279 gm. Andrychów Zofii Mikołajków j własnych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 4956 kor. 48 hal.

Najniższa cena wynosi 3304 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupien a przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Andrychów, dnia 4 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1036/13 (7) (11016)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Samuela Zobla w Żółkwi, odbędzie się dnia 2 września 1913 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. IV. tutejszego sądu licytacya 2/4 części realności lwh. 92 ks. gm. kat. Żółkiew I. część.

Realność sprzedać się mającą oceniono na 8080 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie odbędzie się. wynosi 4040 kor.

Warunki licytacyjne oraz odnoszące się do tej sprzedaży dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej w godzinach urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Żółkiew, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. 4035/12 (11007)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Schaji Resenberga zastąpionego przez adw. dr. Ramerta w Śniatynie, odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. I. w Śniatynie licytacya realności obj. wykazem hip tejącym 1. 462 ks gr. gm. katastralnej Mikulińce, składającej się z gpr. 791/1 i 792, oraz pb. 91 z budynkami stojącymi na pb. 91 t. j. domem mies kalnym, stajnią i szopą pod jednym dachem, stodołą, kurnikiem i kosznicą oraz studnią.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2955 kor.

Najniższa cena wynosi 2/3 części szacunkowej t. j. 1970 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zawierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Dalsze koszta wierzyciela oznacza się na 16 kor. 40 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 24 lipca 1913.

L. G. D. 16823 VI ex 1913
L. 1634/13 (11022 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Fabryka tytoniu w Zabłotowie rozpisuje przetarg na dostawę twardego drzewa opałowego oraz rzniętych materyałów drzewnych na rok 1914, ewentualnie i na przeciąg lat 1914 i 1915.

Na dostawę tą musi być wniesiona oferta pisemna opatrzona stemplem jednej korony za każdy arkusz, do której ma być załączony kwit jednej z c. k. kas rządowych na złożone 5 prc. wadyum obliczone od sumy zarobkowej w roku 1914.

Ceny w ofercie mają być wyrażone tak w liczbach, jakoteż pisemnie, a zewnętrzna strona kowerty ma nosić napis:

„Oferta na dostawę twardego drzewa opałowego i rzniętych materyałów drzewnych“. Oferty na wspomnianą dostawę mają być najpóźniej do 2 września 1913 do godz. 10 przed południem tutejszej c. k. Fabryce tytoniu doręczone.

Przy składaniu wadyum w papierach wartościowych należy używać przepisanych do tego trzech spisów, które można nabyć w każdej kasie rządowej.

Ofertę należy tak pisać, aby tworzyła jedną całość bez zostawiania próżnych miejsc, a na końcu zaopatrzyć dokładnym podpisem i adresem przedsiębiorcy lub też jego zastępcy z ewentualnem zapodaniem firmy.

Dalej ma się oferent zobowiązać, że aż do rozstrzygnięcia ofert, które nastąpi możliwie jak najprędzej, zostaje zobowiązanym i nie rości sobie prawa co do oddania dostawy, jak i oznaczenia ścisłego terminu rozstrzygnięcia według § 862 a. b. g. b. art. 318 i 319 H. C. B.

Radyrowanie w ofercie jest niedozwolone, a błędów należy unikać, jeżeli jednak okażą się jakieś omyłki, należy o nich wspomnąć w osobnej uwadze, zaopatrzonej podpisem. Ilość poprawek poczynionych na liczbach należy także wyrazić słowami.

Ilość zapotrzebowania mających się dostarczyć materyałów, jakoteż ich gatunek, wymiar i jakość uwidoczniono w załączonem zestawieniu.

Oferujący może dowolnie wystawić ofertę na wszystkie gatunki, a ceny należy podać przy pojedynczych gatunkach materyałów rzniętych od 1 metra bieżącego, przy drzewie opałowem zaś od 1 metra kubicznego. Oferent może załączyć równocześnie oświadczenie, że z podanych kilku sort ceny odpowiednie obniży, jeżeli otrzyma dostawę na większą ilość lub też na wszystkie rozpisane artykuły drzewne.

Zapotrzebowanie rzniętych materyałów drzewnych w r. 1915, które będzie w przybliżeniu równie wielkie jak w roku 1914, zostanie przed upływem roku 1914 podane do wiadomości ewentualnego dostawcy.

Oferty na rznięte materyały i drzewo opałowe mogą być dowolnie wystawiane na przeciąg jednego lub dwu lat.

Rząd jednak zastrzega sobie prawo wypowiedzenia kontraktu co do drugiego roku do końca października 1914 i to przy wszystkich artykułach.

Oferty, w których oferujący powołuje się na ceny innego, lub na wspólne oferty, nie będą uwzględnione.

W ofercie należy podać ceny osobno dla każdego gatunku z dostawą na przeciąg jednego lub dwu lat, opłatnie do miejsca podpisanej c. k. Fabryki tytoniu i wyrazić takowe tak słowami, jakoteż liczbami.

Równocześnie zwraca się uwagę, że w wykazie podane ilości materyałów służą tylko za podstawę, 10 proc. więc mniejsza lub większa dostawa nie obowiązuje Rząd do odszkodowania.

Dostawę nadmienionych materyałów uskuteczniać będzie dotyczący przedsiębiorca na zamówienie. Zamówienie takie należy najpóźniej w przeciągu 6 tygodni, a w razie gwałtownej potrzeby i prędzej uskutecznić.

Zaznacza się z naciskiem, że dostarczane drzewo, jakoteż jego fabrykacya ma być krajowego pochodzenia, dlatego wymaga się, aby w ofercie podanem było pochodzenie drzewa, jakoteż miejsce przerabiania jego na poszczególne gatunki (tartak).

Celem przestrzegania tego, zastrzega sobie Rząd prawo żądania od dostawcy dowodów na powyższe okoliczności.

Nieodpowiedni towar będzie zaraz, za poprzedniem dostarczeniem odpowiedniego materyału dostawcy wydany.

Z dostawcą będzie zawarta pisemna umowa, która musi być według skali III. ostemplowana, a dostawca będzie zobowiązany do złożenia 5 proc. kaucyi, na miejsce której użyć może złożone wadyum.

Nnleżytość mającą być uiszczoną od kontraktu (według skali III.) należy spłacać w ten sposób, że kwit jako potwierdzenie odbioru nietylko według skali II., lecz odpowiednio do kwitowanej w danym razie sumy i według skali III. ostemplować należy.

Przepisy co do opłaty należytości, jakie obowiązywać będą dostawcę, może każdy oglądać w ekspedycie tutejszej c. k. fabryki w „Pouczeniu o przepisach co do opłaty stemplowej i należytościowej obowiązujących oferenta, względnie do tawcę przedsiębiorcę) przy dostawach i robotach państwowych“.

Zresztą znajdują zastosowanie dla tej dostawy przepisy z roku 1899 G. D. L. 6363, dotyczące dostaw artykułów ekonomicznych, które można oglądać w zwykłych urzędowych godzinach we wszystkich c. k. fabrykach tytoniu, a zgodność z niemi ma być przez oferenta stwierdzona.

Rząd pozostawia sobie wybór dostawcy, oraz zastrzega sobie prawo oddania dostawy według poszczególnego artykułu.

Oferty późno nadeszłe, jak również nieodpowiednio wypełnione nie będą uwzględnione.

Otwarcie ofert, na którem może być obecny oferujący lub jego zastępca, odbędzie się dnia 2 września 1913, o godzinie 2-giej po południu, w c. k. Fabryce tytoniu w Zabłotowie.

Aby uniknąć wątpliwości zaznacza się, że jako oferujący lub ich zastępca będą ci uważani, którzy wykażą się recepisem nadawczym oferty, lub potwierdzeniem otrzymanem na oddaną ofertę w miejscu podania tejże.

Oferentom i ich zastępcom, którzy będą obecni, przysługuje prawo podpisania protokołu spisanego podczas otwarcia ofert.

C. k. Fabryka tytoniu i Urząd wykupna tytoniu.

Zabłotów, dnia 6 sierpnia 1913.

L. Nam. X. d. 94/1 (11019 1—3)

Ogłoszenie rozprawy ofertowej.

W celu zabezpieczenia wykonania robót

budowniczych, rękodzielniczych i instalacyjnych dla budowy gmachu c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, rozpisuje się niniejszem publiczną rozprawę ofertową, w której mogą wziąć udział tylko upoważnieni budowniczowie.

Wykonanie odnośnych robót ma być rozpoczęte bezzwłocznie po zatwierdzeniu najkorzystniejszej oferty.

Plany, jakoteż wszelkie warunki, stanowiące przedmiot powyższej rozprawy ofertowej wyłożone będą w biurze c. k. Zwierzchnego Kierownictwa budowli zarządu sprawiedliwości we Lwowie (ul. Bourlarda l. 2, III. p.) w godzinach urzędowych do przejrzenia i podpisania przez strony interesowane.

Tamże będzie się też wydawać zgłaszającym się przedsiębiorcom druki sumarycznego zestawienia robót, opisy budowy oraz blankiety ofertowe.

Należycie wypełnione i ostemplowane oferty z dołączeniem potwierdzenia złożonego w c. k. głównej Kasie krajowej we Lwowie wadyum w wysokości 5 proc. sumy oferowanej należy wnieść najpóźniej do dnia 30-go sierpnia 1913, do godziny 9 rano, na ręce c. k. radcy ministeryalnego Franciszka Skowrona, w biurze c. k. Zwierzchnego Kierownictwa budowli zarządu sprawiedliwości we Lwowie (ul. Bourlarda l. 2, III. p.).

Oferty niesporządzone wedle wzoru, albo zaopatrzone w dopiski, lub wniesione po terminie powyżej oznaczonym, nie będą uwzględnione.

Otwarcie ofert nastąpi 30 sierpnia 1913, o godzinie 9 przed południem, w biurze wymienionego c. k. radcy ministeryalnego, przyczem oferenci lub ich pełnomocnicy mogą być obecni.

C. k. Namiestnictwo zastrzega sobie wybór najkorzystniejszej oferty, lub też niekorzystanie z żadnej z wniesionych ofert.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 sierpnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Blum w. r.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Vr. II. 3289 11 (10892 3—3

Edykt.

W sprawie karnej Pawła Iwańciowa o zbrodnię kradzieży, znajduje się w przechowaniu tutejszego sądu woreczek skórzany z kwotą 53 rubli, które pochodzą z kradzieży popełnionej przez Pawła Iwańciowa w nocy z 4 na 5 października 1911 na dworcu kolejowym w Krakowie w poczekalni III. klasy, na szkodę niewiadomego właściciela. Rzeczy te zabrał Iwańciów wraz z kuferkiem, w którym prócz wiktuałów znajdował się paszport rosyjski na nazwisko Antoniego Zawerniuka i pruskie karty legitymacyjne dla Antoniego Zawerniuka i Nikofora Buhaja obu z Laszek guberni wołyńskiej w Rossyi.

Wzywa się przeto właściciela, ażeby się zgłosił w przeciągu roku od dnia zamieszczenia tego edyktu po raz trzeci i aby swoje prawo własności wykazał.

C. k. Sąd krajowy karny, Senat II.

Kraków, dnia 17 maja 1912.

L. cz. Prez. 339/13 (20) (11051 1—3)

Edykt.

W c. k. Urzędzie podatkowym w Śniatynie znajdują się w przechowaniu skarbowem depozyta, po których odbiór strony uprawnione nie zgłaszają się od lat 30, a mianowicie:

1. złożona przez Mortka Abrahama Melzera nadpłata za czynsz głównego składu tytoniu w kwocie 3 kor. 54 hal.,

2. złożona przez c. k. Starostwo tytułem kosztów sekwestracyi politycznej kwota 500 kor. 48 hal.

Po zarządzeniu przeniesienia tych depozytów do składu sądowego wzywa się niniejszem uprawnionych, aby do tych depozytów prawa swe w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni w tutejszym c. k. sądzie powiatowym zgłosili i w należyty sposób wykazali, w przeciwnym bowiem razie depozyta te zostaną uznane za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Śniatyn, dnia 22 lipca 1913.

L. cz. Cw. 3835/13 (2) (10973)

Edykt.

Przeciw Abrahamowi Rosenwasserowi i Samuelowi Baum wi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Kasę oszczędności miasta Rzeszowa pozew o 210 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw niewiadomych z miejsca pobytu Abrahama Rossenwassera i Samuela Bauma ustanawia się p. adwokata dr. Sołtysika w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych z miejsca pobytu Abrahama Rossenwassera i Samuela Bauma w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. C. IX. 302/13 (10997)

Edykt.

Niewiadomemu z miejsca pobytu Pańka Urusa, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Kałuszu przeciw niemu o 356 kor., ma być doręczoną uchwała z dnia 28 czerwca 1913 C. IX. 302/13, którą wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 25 sierpnia 1913, o godzinie 8 rano, biuro Nr. 6.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Pańko Urus obecnie przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. adw dr. Golda w Kałuszu.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kałusz, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. Cg. I. 371/13 (1) (10967)

Edykt.

Przeciw Lippe Perl, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach pozew przez Esterę Goldberg i Feibischa Goldberga z Podhajec pozew o uznanie bezskuteczności kontraktu kupna sprzedaży.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 27 sierpnia 1913, o godz. 9 rano, sala Nr. 67.

Celem strzeżenia praw Lippe Perl ustanawia się p. dr. Bobrowskiego, adwokata w Brzeżanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Brzeżany, dnia 6 sierpnia 1913.

L. cz. Cg. I. 165/13 (1) (10650 1—3)

Edykt.

Przeciw Tadeuszowi Kwicińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Czytelnię mieszczańską w Nowym Sączu pozew o zapłatę 3000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 29 sierpnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Tadeusza Kwicińskiego ustanawia się p. dr. Gustawa Stubera, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Tadeusza Kwicińskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. Cm. 12/13 (1) (10816)

Edykt.

Przeciw Józefowi Filipkowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Franciszka Uhla w Rozwadowie pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy 3759 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Filipka ustanawia się p. dr. Reinera, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Filipka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Rzeszów, dnia 10 lipca 1913.

L. cz. C. III. 298/13 (11000)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Malcowi z Weremienia, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Annę ze Sowirków zam Malec pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 21 sierpnia 1913, o godz. 11 rano.

Celem strzeżenia praw Iwana Malca ustanawia się p. adwokata dr. Fichmana w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lisko, dnia 5 sierpnia 1913.

Kuratele.

L. cz. L. 12/13 P. 199/13 (10747 3—3)

Edykt.

Za umysłowo niedołężną uznano Agnieszkę Kastelik w Gilowicach.

Kuratorem jej ustanowiono Jacka Kastelika w Gilowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żywiec, dnia 16 lipca 1913.

Konkursa.

L. 1867/13 (10942 3—3)

Konkurs.

Zwierzchność gminna król. miasta Biecza ogłasza, że z fundacyi Józefa Tumidaj skiego w Bieczu jest jedno stypendyum rocznie po 160 kor. począwszy od roku szkolnego 1913/14 do rozdania.

O stypendyum to mogą się ubiegać uczniowie szkół średnich synowie mieszczan bieckich.

Podania poparte ostatniem świadectwem ubóstwa należy wnieść do zarządu tejże fundacyi na ręce Zwierzchności gminnej w Bieczu do dnia 30 września 1913.

Z urzędu miejskiego.

Biecz dnia 9 sierpnia 1913.

Burmistrz.

L. Prez. 25.967 (11020)

Konkurs.

W c. k. Sądzie krajowym we Lwowie będzie obsadzona posada prowadzącego księgi gruntowe w IX. klasie rangi ze systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o tę, lub o taką posadę, względnie o posady starszych oficyałów kancelaryjnych, które się mogą opróżnić w sądach kolegialnych lub powiatowych w Galicyi wschodniej wniosą należycie udokumentowane podania kompetencyjne najdalej do dnia 23 września 1913 do Prezydyum Trybunału I. Instancyi, w którym posada ta jest wolna.

Prezydyum wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 11 sierpnia 1913.

Księgi gruntowe.

L cz. G. A. Kraków XVIII. Warszawskie (4) (10966)

Obwieszczenie
dotyczące założenia na nowo księgi gruntowej.

Wskutek uchwały sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 17 października 1909 l. cz. Prez. 14.132 19 R/9 zatwierdzonej przez c. k. Ministerstwo sprawiedliwości nastąpić ma założenie na nowo księgi gruntowej dla gminy katastralnej Kraków XVIII. Warszawskie w powiecie sądowym krakowskim.

Dochodzenia, które w tym celu będą przedsięwzięte, odbywać się będą w miesiącu grudniu 1913 w Krakowie, ul. Grodzka l. 60, I. piętro, oficyny.

Wszyscy posiadacze nieruchomości znajdujących się w gminie katastralnej, wierzyciele hipoteczni i inne osoby, które mają interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania i w uporządkowaniu stanu ciężarów, mogą zgłosić się i podać wszystko, co okaże się przydatne dla wyjaśnienia stanu rzeczy oraz dla ich ochrony praw,

W międzyczasie będzie kopia mapy wraz z wykazem wszystkich nieruchomości i wykazem posiadania katastralnego każdego poszczególnego posiadacza tudzież wraz z innemi wyciągami z katastru w biurze komisyi w Krakowie, ul. Grodzka l. 60, I. piętro, oficyny, wyłożona, a każdy może tam przeglądnąć powyższe materyały.

Gdyby w toku dochodzeń okazało się, że części składowe pewnego ciała hipotecznego leżą w innej gminie katastralnej, natenczas w razie potrzeby obejmie się dochodzeniami równocześnie także odnośne poboczne części składowe.

Kraków, dnia 9 sierpnia 1913.

C. k. Komisarz
dla zakładania ksiąg gruntowych.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 1/13 (1) (10971)

C. k. Sąd obwodowy jako prasowy w Jaśle na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa orzekł na posiedzeniu niejawnem na dniu dzisiejszym odbytem po myśli §§ 486, 487, 488, 493 p. k. ze względów publicznych:

1. Treść zamieszczonego w Nr. 29 peryodycznego czasopisma drukowego „Łemko“ z daty Gorlice, 26 czerwca 1913 wedle kalendarza juliańskiego, a 8 sierpnia 1913 wedle kalendarza gregoryańskiego, redagowanego w języku ruskim w artykule z napisem „Z carstwa łyłykiw“ („Z państwa nietoperzy“) „Dzisiej i pasterze zamiast bronić czystości obrządku świętej wiary jedni z powodu obawy żydowskiej, drudzy, aby zasłużyć na łaskę von Kostia hr. Andrzeja paskudzą obrządek nasz różnymi dodatkami z kościoła: suplikacyami, majowem nabożeństwem, baldachimem, monstrancyą i także inszem, jeszcze rok, dwa, a będziemy mieli organy“, od wyrazu „dzisiejsi“ do wyrazu „będziemy mieli i organy“, zawiera przedmiotową istotę występku z § 303 u. k.,

2. zarządzona przez c. k. starostwo w Gorlicach z dnia 6 sierpnia 1913 konfiskata powyższego czasopisma zostaje zatwierdzona, inkryminowany ustęp ma być zniszczony, po usunięciu którego ma być skonfiskowany nakład oddanym administracyi pisma,

3. zakazuje się rozszerzania inkryminowanego artykułu, względnie ustępu powyższego artykułu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Jasło, 8 sierpnia 1913.

Spadki.

L. cz. A. V. 244/12 (14) (11003 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie zawiadamia, że w dniu 24 sierpnia 1912 w Hwoździe zmarła Anna z Iwasyków 1-o Skorupska 2-o Wirstiuk 3-o Połowko z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, wedle którego realność swą zapisała Wasylowi Iwaniukowi.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługuje prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegoś bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego dr. Wincenty Markiewicz, adwokat w Nadwórnie, kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Nadwórna, dnia 8 października 1912.

Amortyzacye.

L. cz. T. 12 13 (7) (10759 1—3)

Edykt.

Wzywa się nieobecnego Wojciecha Wojtanowskiego z Bereźnicy wyżnej lat 53 liczącego oraz każdego, ktoby o jego życiu i miejscu pobytu miał jakąkolwiek wiadomość, aby w przeciągu 3 miesięcy od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu, dał tut sądowi lub też ustanowionemu dla nieobecnego kuratorowi Piotrowi Maszczakowi gospodarzowi w Bereźnicy wyżnej, o nim wiadomość ileże w razie przeciwnym po bezskutecznym upływie tego terminu dowód śmierci nieobecnego Wojciecha Wojtanowskiego za ustalony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 5 lipca 1913.

L. cz. T. 10/13 (3) (10758 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku wdraża postępowanie celem uznania Pyłypa Kawułycza recte Didowa, syna Maryi Didow, urodzonego w Solince 16 sierpnia 1828, który przed około 30 laty miał się wydalić do Węgier, za zmarłego i wzywa jego, oraz każdego, ktoby miał o nim jakąś wiadomość, by w ciągu 1 roku od ostatniego ogłoszenia tego edyktu, udzielił jej tut. sądowi lub kuratorowi Fedorowi Cyganowi, gospodarzowi w Solince, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu, obecny zostanie na ponowne żądanie uznany za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 31 maja 1913.

L. cz. T. II. 14/13 (1) (10729 1—3)

Edykt.

Na wniosek Samuela Marina kupca w Kolbuszowej przez adw. dr. Drozdowskiego w Kolbuszowej wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do dwu blankietów wekslowych nie wypełnionych ani datą wystawienia ani płatności a zaopatrzonych własnoręcznymi podpisami Schulima Salza i Marjena Sal a, kupców w Kolbuszowej jako akceptantów i Samuela Marina jako wystawcy. Jeden z tych blankietów ostemplowany na 20 hal. opiewał na kwotę 400 kor. Powyższe blankiety wekslowe zaginęły wnioskodawcy przed kilku miesiącami przy pożarze domu w Kolbuszowej.

Wzywa się edyktem posiadacza tych

blankietów wekslowych, by je w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ w tut. sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie terminu blankiety te zostaną uznane za umorzone.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. T. II. 9/13 (1) (10978 1—3)

Edykt.

Na wniosek Franciszka Miodońskiego z Dąbrowy wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionego mu weksla z daty Dąbrowa 1 marca 1913 na kwotę 800 kor. opiewającego, za cztery miesiące od daty wystawienia płatnego przez Bartłomieja Romanyszyna jako wystawcę podpisanego, przez rzeczonego Franciszka Miodońskiego akceptowanego, a przez Zofię Romanyszyn żyrowanego.

Wzywa się posiadacza względnie dzierżyciela tego weksla, aby w przeciągu 45 dni od dnia po trzeciem ogłoszeniu tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ weksel powyższy tut. sądowi przedłożył, lub z prawnego nabycia go się wykazał, inaczej weksel ten za umorzony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 18 czerwca 1913.

L. cz. Cw. T. II. 8/13 (1) (10857 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Judy Zieglera, kupca w Żmigrodzie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi zagubionego blankietu wekslowego, niewypełnionego, stemplem na 1 kor. zaopatrzonego, przez Judę Zieglera wystawionego, a przez Chaję Ziegler akceptowanego.

Posiadacza powyższego blankietu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu blankiet ten za umorzony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.
Jasło, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. T. II. 7/13 (1) (10472 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Lesera Tryuczera, kupca w Targowiskach, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla na 200 kor. opiewającego przez Tomasza Staronia w Targowiskach jako akceptanta, podpisanego, płatnego w Targowiskach dnia 10 lutego 1913.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za umorzony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.
Jasło, dnia 17 lipca 1913.

L. cz. T. 98/13 (4) (10814 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Katarzyny Chełmeckiej zam. we Lwowie wdraża się postępowanie, celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 58.553 wystawionej na nazwisko „Katarzyna Chełmecka“ a opiewającej na kwotę 1400 kor.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 11 lipca 1913.

L. cz. T. 2/13 (1) (10859 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Zatorze wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Zator 10 czerwca 1913 na 1400 kor. opiewającego dnia 10 czerwca 1913, płatnego przez Piotra Piórka, Stanisława Wichmana i dr. Józefa Tarchalskiego podpisanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 31 czerwca 1913.

L. cz. T. 101/13 (10815 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek „Unii handlowej“ Spółki z ograniczoną poręką we Lwowie — wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego na własne zlecenie przez prot. firmę „Unia handlowa“ Spółka z ogran. poręką we Lwowie, akceptowanego przez Herscha Schlagera, dnia 25 kwietnia 1912 wystawionego i w 5 miesięcy od daty wystawienia płatnego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.
Lwów, dnia 9 lipca 1913.

L. cz. Nc. IV. 511/12 (8) (10918 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na prośbę Anastazyi Zrost zam. Kislinger z Nakonecznego ad Jaworów wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wyż nazwaną zagubionego poniżej opisanego papieru wartościowego i wzywa się posiadacza tegoż, aby zgłosił się ze swojemi papierami w ciągu 1 roku od dnia tego edyktu, w przeciwnym razie po upływie powyższego czasokresu prawa obecnego posiadacza za nieistniejące uznane zostaną.

Opisanie papieru wartościowego:

Dokument sprzedaży wystawiony na imię Anastazyi Zrost w Jaworowie przez dom bankowy L. Herber w Bernie morawskiem pod datą 29 lipca 1890 l. 25.951 na trzy sztuki 10-frankowych losów serbskich: Nr. 42 Serya 233, Nr. 72 Serya 2813, Nr. 85 Serya 6835.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jaworów, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. T. 61/13 (3) (10797 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. galic. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie, działającej imieniem gr. kat. cerkwi filialnej w Borysławce, wdrożono tus uchwałą z 26 kwietnia 1913 L. cz. T. 61 13 postępowanie celem amortyzacyi rzekomo zagubionego 4 proc. listu zastawnego gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Ser. V. Nr. 14.064, winkul wanego na rzecz gr. kat. cerkwi filialnej w Borysławce należącej do gr. kat. parafii w Posadzie rybotyckiej.

W powyższej uchwale nie wymieniono sumy pieniężnej na którą ten zaginiony list zastawny opiewał.

Niniejszem prostuje się powyższą uchwałę, względn e uzupełnia się dodając, że powyższy 4 proc. list zastawny Gal. Tow. kredytowego ziemskiego Ser. V. Nr. 14.064 będący przedmiotem amortyzacyi, opiewał na kwotę 200 kor.

Posiadacza tego listu zastawnego wzywa się, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu list za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd kraj. cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. Nc. IV. 674/13 (2) (10821 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Izraela Kannera ze Złoczowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Kasy zaliczkowej w Złoczowie Nr. 1287 na kwotę 20 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 18 czerwca 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, 6^{22}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.
†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{25}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{43}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{07}}$**, 5^{23}††), $5^{\underline{43}}$*), 7^{40}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{45}, 9^{55}, 1^{48}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 1^{00}, $7^{\underline{38}}$

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{05}, **1^{33}***), **1^{58}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $3^{\underline{03}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **8^{25}**, 8^{32}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{40}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{08}, 10^{40}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{10}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{02}§), 1^{50}, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{52}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{35}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}

Do Stojanowa: 8^{05}, $6^{\underline{00}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{23}, 11^{00}, **2^{14}**, **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{34}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 8^{22}, $6^{\underline{17}}$.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{53}*), 5^{36}, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}
codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{37}, 11^{00}, 3^{41}, 5^{15}, $9^{\underline{30}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{54}

Z Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{25}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}
codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{21}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{24}, 10^{05}, 2^{25}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{25}, $8^{\underline{35}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{47}

Do Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września 3^{03}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 1^{11}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września 2^{25}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyi rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1913 zamieści świetną powieść

Henryka Sienkiewicza: „POD DĄBROWSKIM“

Wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracyi **Wojciecha Kossaka.**

Również wydrukuje drugą powieść z cyklu „Rok 1794“

WŁADYSŁAWA REYMONTA: „INSUREKCYA“.

Najnowszą powieść znakomitego epika puszcz syberyjskich

WACŁAWA SIEROSZEWSKIEGO: „BENIOWSKI“.

Wszyscy prenumeratorzy „Tygodnika Illustrowanego“ **otrzymują zupełnie bezpłatnie**

„CIEKAWE POWIEŚCI“ MIESIĘCZNIK ILUSTROWANY

poświęcony najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym **12 dużych tomów rocznie.**

W ROKU 1913:

E. ORZESZKOWA: **„AUSTRALCZYK“.**

AL. DUMAS: **„WILCZYCA“.**

A. KRECHOWIECKI: **„SZARY WILK“.**

J. KORZENIOWSKI: **„KOLLOKACYA“.**

WOŁODEGO SKIBY: **„SIEDMIOLETNIA WOJNA“.**

K. DICKENS: **„DAWID COPPERFIELD“.**

JUDYTA GAUTIER: **„CIEŃ CHIŃSKIEGO SMOKA“.**

„Ciekawe powieści“ każdy prenumerator „Tygodnika Illustrowanego“ dostaje **zupełnie darmo.**

Dla nieprenumeratorów „Tygodnika Illustr.“ **„Ciekawe powieści“** kosztują rocznie koron 16·—.

Komplety z roku 1910, 1911 i 1912 dla prenumeratorów „Tygodnika Illustrowanego“ po koron 10.—, w oprawie koron 16.—.

Wszyscy prenumeratorzy otrzymają bezpłatnie

CYKL ILUSTRACYI WIELOBARWNYCH.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Illustrowanego“ z 12 tomami „Ciekawych Powieści“:

We Lwowie:

kwartalnie	6·80 kor.	z oprawą książek	8·30 kor.
półrocznie	13·60 kor.	„ „	16·60 kor.
rocznie	27·20 kor.	„ „	33·20 kor.

W Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7·20 kor.	z oprawą książek	8·70 kor.
półrocznie	14·40 kor.	„ „	17·40 kor.
rocznie	28·80 kor.	„ „	34·80 kor.

Prenumeratę przyjmują: Administracya Tygodnika Illustrowanego we Lwowie: Ulica Jagiellońska 3.

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff. — Odpowiedzialny za Redakcyę we Lwowie: Artur Schröder.

Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

K. k. österreichische Staatsbahnen.
K. k. Nordbahndirektion.

Nr. 57.000 — 1913 (10806)

Lieferungsausschreibung.

Für das Jahr 1914 wird die Lieferung des Bedarfes an Bau- und Schnittholz für Bahnerhaltungszwecke der k. k. Nordbahndirektion im öffentlichen Lieferungswege vergeben u. zw.:

zirka 70.000	Stück Staketen aus Tannen oder Fichtenholz,
„ 80.000	m. Rundlatten aus Tannen oder Fichtenholz,
„ 20.000	m. Schwarten „ „ „ „
„ 200	m. Rundholz für Signalbäume aus Tannen oder Fichtenholz,
„ 60	m³ gewöhnliches Rundholz „ „ „ „
„ 1.200	m³ Kantholz „ „ „ „
„ 57.000	m geschnittene Latten „ „ „ „
„ 50	m³ Faschen „ „ „ „
„ 900	„ Bretter „ „ „ „
„ 1.000	„ Pfosten „ „ „ „
„ 50.000	Stück Dachschindeln „ „ „ „
„ 9	m³ Rundholz aus Föhren oder Kieferholz
„ 160	„ Kantholz „ „ „ „
„ 30	„ Bretter „ „ „ „
„ 450	„ Pfosten „ „ „ „
„ 1	„ Rundholz aus Eichenholz
„ 600	„ Kantholz „ „
„ 30	„ Bretter „ „
„ 160	„ Pfosten „ „
„ 100	„ Rundholz aus Lärchenholz
„ 80	„ Kantholz „ „
„ 10	„ Bretter „ „
„ 70	„ Pfosten „ „

Dieser Bedarfsausweis dient nur zur ungefähren Information über die voraussichtlich benötigten Mengen, welche bis zu 25% grösser oder kleiner sein können.

Diese Lieferung hat jedoch auf Grund der den Lieferanten jeweilig zukommenden Bestellungen binnen drei Wochen nach Erhalt derselben, genau den in den Bestellscheinen angegebenen Gattungen, Arten, Stückzahl und Dimensionen der Hölzer entsprechend zu erfolgen. Das Material darf nur inländischen Ursprunges sein.

Die auf diese Lieferungen Bezug habenden Anbot und Preistarif-Formulare, die Detailausweise über die benötigten Mengen und Gattungen, sowie die allgemeinen und besonderen Lieferungsbedingnisse und die übrigen Behelfe können im Bureau III/7 der gefertigten k. k. Nordbahndirektion in Wien, II. Nordbahnstrasse 20 eingesehen, dort gegen Bezahlung von einer Krone behoben oder gegen Einsendung des Portos von 20 Heller sowie der Druckkosten im Betrage von einer Krone (eventuell in Briefmarken) von dieser Dienststelle bezogen werden.

Die Angebote können sich entweder auf die ganzen benötigten Mengen oder auch nur auf Teile derselben erstrecken.

Die k. k. Nordbahndirektion behält sich jedoch das Recht vor, die Angebote rücksichtlich der ganzen angebotenen Mengen oder nur eines Teiles derselben anzunehmen oder ganz abzulehnen.

Die Preise sind franko Waggon einer oder mehrerer namentlich anzuführender Stationen der im Betriebe der k. k. österr. Staatsbahnen stehenden Linien einschliesslich aller Spesen anzugeben. Lieferungen mit Parität werden ausgeschlossen, solche von entfernter als die im Anbote genannten Stationen gelegenen Stationen nur auf Grund besonderer Zustimmungen der k. k. Nordbahndirektion.

Zur Sicherstellung der Angebote hat der Anbotsteller gesondert von seinem Anbote und zwar bis zum 10 September d. J. ein Vadium von fünf Prozent des Lieferungswertes in barem oder in den sub. Art. 4 Punkt 3 der allgemeinen Bedingnisse angegebenen Wertpapieren bei der Kassa der k. k. Nordbahndirektion in Wien zu erlegen, welches Vadium im Falle der Übertragung der Lieferung zum Erlag der Kaution in der Höhe von 5% des betreffenden Lieferungswertes verwendet wird.

Die in allen ihren Theilen vollständig ausgefüllten Angebote, zu deren Verfassung nur die dazu aufgelegten Anbot bzhw. Preistarif-Formularien benützt werden dürfen, sind (samt den Beilagen per Bogen mit einem Ein-Kronen-Stempel versehen) unter Beischluss der unterfertigten Detailausweise längstens bis 10 September 1913 mittags 12 Uhr versiegelt und mit der Aufschrift „Offert für die Lieferung von Bau- und Schnitthölzern für Bahnerhaltungszwecke“ versehen, bei dem Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion in Wien, II 2 Nordbahnstrasse 50 einzubringen.

Der Anbotsteller hat mit seinem Anbote bis 22 Oktober 1913 im Worte zu bleiben. Bis zu diesem Tage wird im eine Verständigung über die Annahme oder Ablehnung seines Anbotes zukommen.

Die kommissionelle Eröffnung der Angebote findet bei der k. k. Nordbahndirektion in Wien am 11 September l. J. 9 Uhr vormittags statt.

Den durch Vorweis des Vadiumerlagscheines ausgewiesenen Anbotstellern oder deren Vertretern steht es frei, der Eröffnung der Angebote beizuwohnen.

Angebote, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden, oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht vollkommen entsprechen bleiben unberücksichtigt.

Wien, am 15 August 1913.

Die k. k. Nordbahndirektion.

K. k. österreichische Staatsbahnen

D. Zl. 59.449 ex 1913 (10502)

Lieferungsausschreibung.

Die k. k. Nordbahndirektion vergibt im Offertwege die Lieferung ihres Bedarfes an den nachstehend angeführten Materialien für das Jahr 1914 und zwar:

A) Werkstättenschnittholz:

100	Kubikmeter Bretter und Pfosten aus Tannenholz,
1.595	„ „ „ „ „ „ Fichtenholz,
3.085	„ „ „ „ „ „ Kiefernholz und
1.350	„ Pfosten aus Eichenholz.

B) Brennholz:

16.000	Raummeter weiches Prügelholz,
8.000	„ weiche Halbklüfte oder Scheitholz,
15.000	„ weiches Saumholz und
100.000	Stück weiches Bundholz.

C) Holzkohle:

3.600	Meterzentner Buchenholzkohle und
200	„ Kieferholzkohle.

Die näheren Offert- und Lieferungsbedingnisse können von Bureau IV./5 der k. k. Nordbahndirektion in Wien II. Nordbahnstrasse Nr. 50 bezogen werden.

Die Anbote, zu deren Verfassung die von der k. k. Nordbahndirektion aufgelegten Offertformulare benützt werden müssen und welche sich auf das ganze ausgeschriebene Quantum oder nur auf einen Teil desselben beziehen können, sind per Bogen mit einem Ein-Kronen-Stempel versehen, gesiegelt und mit der Aufschrift: „Offert für Brennholz“ beziehungsweise: „Offert für Werkstättenschnittholz“ etc. bis spätestens 10 September 1913, 12 Uhr mittags, bei dem Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion in Wien II. Nordbahnstrasse Nr. 50 einzubringen.

Die Anbotsteller haben das Recht, der am 11 September 1913 um 9 Uhr vormittags, bei der Abteilung IV. der k. k. Nordbahndirektion stattfindenden Offerteröffnung beizuwohnen.

Von dem Erlage eines Vadiums wird abgesehen, doch haben die Ersteher einer Lieferung auf Verlangen der k. k. Nordbahndirektion eine Kaution von 5% der Wertes der erstandenen Lieferung zu erlegen.

Verspätet eingelaufene, oder sonst den Bestimmungen der Ausschreibung nicht entsprechende Anbote, werden nicht berücksichtigt.

Der k. k. Nordbahndirektion steht es frei, die Offerte rücksichtlich der ganzen angebotenen Menge oder nur eines Teiles derselben anzunehmen, übrigens behält sich die k. k. Staatseisenbahnverwaltung die Auswahl unter den Bewerbern und die eventuelle Annulierung der Ausschreibung vor.

Die Anbotsteller bleiben mit ihren Anboten durch 8 Wochen vom Schlusstermine der Offerteinreichung angerechnet, im Worte.

Wien, im August 1913.

Die k. k. Nordbahndirektion.

K. k. Nordbahndirektion Wien.

Nr. 1 ad 58.642/13 (10437)

Lieferungsausschreibung.

Die k. k. Nordbahndirektion beabsichtigt die Lieferung der nachstehend verzeichneten Holzwaren in der Zeit vom 1 Jänner 1914 bis 31 Dezember 1915 in Offertwege zu vergeben.

Waggonunterlaghölzer, Bremsknüttel, Hebelbeisser, diverse Hammerstiele, Feilenhefte, Schmierbüchsenstoppel, Fussabstreifer aus Holz, Stiele für Signalfahnen.

Nähere Angaben hierüber sind aus den Anbotformularien zu entnehmen, welche ebenso wie die allgemeinen und besonderen Bedingnisse, die bezüglichen Skizzenblätter, sowie die „Kundmachung, betreffend den Erlag und die Ausfolgung von Vadien und Geschäftskautionen“ beim Bureau V./6 der k. k. Nordbahndirektion eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Portos von der k. k. Nordbahndirektion bezogen werden können.

Die Angebote sind unter Benützung der hiezu aufgelegten Anbotformularien pro Bogen mit einem Ein-Kronen-Stempel zu versehen, zu versiegeln und mit der Aufschrift „Angebot auf diverse Holzwaren (Waggonunterlaghölzer etc.)“ gekennzeichnet im Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion in Wien (II. Nordbahnstrasse Nr. 50) bis längstens 10 September l. J., 12 Uhr mittags, einzubringen oder an dasselbe frankiert abzusenden.

Die Anbotsteller oder deren Bevollmächtigte haben das Recht, der am 11 September l. J. bei der Abteilung V. der k. k. Nordbahndirektion stattfindenden kommissionellen Eröffnung der eingelaufenen Angebote beizuwohnen.

Die Anbotsteller haben mit ihren Angeboten durch acht Wochen vom Tage der Offerteinreichung an gerechnet, im Worte zu bleiben.

Die k. k. Nordbahndirektion behält sich vor, die Angebote rücksichtlich der ganzen angebotenen Menge oder nur eines Teiles derselben anzunehmen. Ebenso steht es dem Anbotsteller frei, sich um die gesamte Lieferung oder auch nur um eine Teillieferung zu bewerben.

Von dem Erlage eines Vadiums wird abgesehen, doch haben die Ersteher der Lieferung nach erfolgtem Zuschlage eine Kaution von 5% des Wertes der erstandenen Lieferung zu erlegen.

Angebote, welche nach dem vorgenannten Einreichungstermin einlangen oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Die k. k. Nordbahndirektion behält sich schliesslich das Recht vor, über die Annahme oder Ablehnung der eingelaufenen Angebote nach freiem Ermessen zu entscheiden, allenfalls auch sämtliche eingelangten Offerte abzulehnen.

Wien, im August 1913.

Die k. k. Nordbahndirektion.

Die k. k. Staatsbahndirektion in Lemberg.

Zl. 1665/III.

Lieferungsausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend ausgewiesenen Holzmaterialien wird für das Jahr 1914 im Offertwege vergeben und zwar:

1. Holzmaterialien für Bahnerhaltungszwecke:

a) 60 m.³ Eichen-Bauhölzer,
b) 14 m.³ Eichene- Rundhölzer (Phäle),
c) 340 m.³ Eichen-Schnitthölzer,
d) 146 m.³ „ Säulen,
e) 200 m.³ Tannen-Bauhölzer,
f) 900 m.³ „ Schnitthölzer,
g) 150 m.³ Kiefer-Bauhölzer,
h) 635 m.³ „ Schnitthölzer,
i) 90.000 m. runde Waldlatten aus Tannen- oder Fichtenholz für Feldeinfriedungen,
k) 40.000 m. runde Verdichtungsstäbe aus Tannen- oder Fichtenholz, für Stationseinfriedungen.

2. Holzmaterialen für Werkstättenzwecke:

141 m.³ Eichen-Bretter,
79 m.³ „ Pfosten,
2.603 m.³ Weiche Bretter und Pfosten,
38 m.³ Pappelpfosten,
3 m.³ Weissbuchenstämme,
4.200 Rm. Hartes Scheiterholz,
2.600 m.³ Weiches Scheiterholz,
7.500 Tonnen à 1000 Kg. Weiches Schwartenholz 1 Meter lang in loser Schlichtung, oder 120 000 Bündeln 1 Meter lang und à 0·2 m.³ Inhalt,
6.500 hl. Buchenholzkohle.

3. Diverse Holzartikel:

200.000 Stück Dachschindeln aus Tannenholz,
800 „ Hebebäume aus Weissbuchenholz,
26.200 „ Diverse Stiele aus Weissbuchenholz,
60.000 „ Rutenbesen aus Birkenruten,
200 „ Durchsteckstangen aus Weissbuchenholz geschält von Rinde,
500 „ Bremsknüttel aus Weissbuchenholz geschält von Rinde,
600 „ hölzerne Schneeschaufeln.

Es wird besonders betont, dass für Zwecke der k. k. österr. Staatsbahnen **ausschliesslich** nur Hölzer nachweissbar **inländischer Provenienz** offeriert und geliefert werden dürfen.

Die Umgehung dieser grundsetzlichen Bestimmung wird als Vertragsbruch angesehen und im Sinne der Bestimmungen des Art. 12 der Allgemeinen Lieferungsbedingnisse behandelt werden und wird für jeden Übertretungsfall die Höhe der Konventionalstrafe mit 50% des Wertes der aus dem Auslande bezogenen Lieferung festgestellt.

Die Holzmaterialen ad Post 1. und 3. werden nur nach Massgabe der im Jahre 1914 eintretenden Bedarfes zur Lieferung gelangen und zwar binnen 4 Wochen nach Erhalt der bezüglichen Bestellscheinen, in welchen die Dimensionen und die Mengen spezifiziert erscheinen werden.

Die auf diese Lieferung Bezug habenden Offertformularien und Ausweise über die benötigten Gattungen, approximativen Mengen und Dimension sowie die allgemeinen und speziellen Lieferungsbedingnisse können bei der unterfertigten k. k. Staatsbahndirektion eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Porto per Post bezogen werden.

Für die Bedingnisse gebührt 10 H. per Bogen, es entfällt somit für die allgemeine Bedingnisse 50 H., für die besondere Bedingnisse für Bau- und Schnitthölzer 10 H. per ein Exemplare, welcher Betrag in Postmarken einzusenden ist.

Die Offerte können sich entweder auf das ganze Bedarfsquantum oder auch nur auf einen Teil desselben erstrecken, mindestens muss aber der Anbot auf ein ganzes Quantum einer Holzgruppe, welches im betreffenden Ausweise sumarisch angegeben erscheint, ungeteilt lauten.

Die diesbezüglichen auf den vorerwähnten Formularien ausgefertigten Offerte samt betreffenden Ausweisen mit je 1 Krone Stempelmarke per Bogen versehen, sind separat versiegelt mit der Aufschrift: „Offert für die Lieferung von Bau-Schnitthölzer, Holzmaterialien für Werkstättenzwecke. dieverse Holzartikel pro Jahr 1914“ **längstens bis 10 September 1913, 12 Uhr Mittags** bei der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg einzubringen.

Die Preise für sämtliche vorsthende angeführte Materialien sind franko Waggon einer oder mehrerer **namentlich** anzuführenden Stationen der k. k. Staatsbahnen in Galizien einschliesslich der Lokalbahn Lemberg Bełzec inklusive aller Spesen anzugeben, und werden in diesen Stationen die für Ablagerung der zu liefernden Holzmaterialien erforderlichen Depotplätze dem Lieferanten **nur nach Thunlichkeit** zur Verfügung gestellt.

In den Ablieferungsstationen werden aber die sub Post 1 und 3. benannten Hölzer für Bahnerhaltungszwecke **nicht übernommen**, sondern wird deren Übernahme in Quali und Quanto erst in den laut bezüglichen Bestellscheines nahmhaft gemachten Bestimmungsstationen stattfinden, wohin diese Hölzer der Lieferant selbst von den Ablieferungsstationen im frachfreien Regiewege abzusenden haben wird.

Betreff der Materialien für Werkstättenzwecke ad Post 2. gelten die Bestimmungen des bezüglichen Offertformulares.

Zur Sicherstellung der Angebote über die sub Post 1. und 2. vorgeführten Holzmaterialien für Bahnerhaltungs und Werkstättenzweckd haben die Offerenten bei Vorlage der bezüglichen Offerte **gleichzeitig ein Vadium in der Höhe von 5%** des Lieferungswertes in barem Gelde, oder in den sub Art. 5 Punkt 2, der allgemeinen Lieferungsbedingnisse angegebenen Wertpapieren bei der Kassa der k. k. Staatsbahndirektion Lemberg zu hinterlegen.

Der gefertigten k. k. Staatsbahndirektion steht es frei die Oferte rücksichtlich des ganzen offerierten Quantums oder nur eines Teiles desselben zu akceptieren oder ohne Angabe der Gründe ganz abzulehnen.

Die Offerenten bleiben mit ihren Anboten vom Schlusse des Offerteinreichungstermines durch acht Wochen gebunden.

Die Eröffnung der eingelaufenen Offerte findet bei der unterfertigten k. k. Staatsbahndirektion **am 11 September 1913, um 10 Uhr Vormittags** statt, und bleibt es den Offerenten unbenommen derselben beizuwohnen.

Offerte, welche nach dem festgesetztem Einreichungstermine eingebracht, nicht auf den vorgeschriebenen Offertformularien verfasst werden, oder unklare und zweideutige Ausdrücke enthalten, wie auch die etwaitigen schriftlichen oder telegrafischen Nachträge, Erklärungen oder Zusätze zu denselben, bleiben unberücksichtigt.

Lemberg, im August 1913.

Die k. k. Staatsbahndirektion in Lemberg.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

L. 1665/III. (19962)

Ogłoszenie dostawy.

Na rok 1914 rozpisuje się za ofertami dostawę następujących materyałów drzewnych, a mianowicie:

1. Materyały drzewne dla konserwacyi kolei.

a) 60 m.³ dębowego budulca zwykłego,
b) 14 m.³ dębowych okrąglaków,
c) 340 m.³ dębowego tartego materyału,
d) 146 m.³ dębowych słupów,
e) 200 m.³ jodłowego budulca zwykłego,
f) 900 m.³ „ tartego materyału,
g) 150 m.³ sosnowego budulca zwykłego,
h) 635 m.³ „ tartego materyału,
i) 90.000 m. łat okrągłych z jodły lub świerka do ogrodzeń polowych,
k) 40 000 m. „ „ „ „ „ „ „ stacyjnych.

2. Materyały drzewne dla warsztatów.

141 m.³ dębowych desek,
79 m.³ „ brusów,
2 603 m.³ brusów i desek z miękkiego drzewa,
38 m.³ topolowych brusów,
3 m.³ grabowych okrąglaków,
4.200 Rm. twardego drzewa opałowego łupanego,
2.600 m.³ miękkiego drzewa łupanego opałowego,
7.500 ton po 1000 kg. miękkich odpadków z tartaków niewiązanych, długości 1 metra, lub 120.000 wiązanek 1 m. długich i 0·2 m.³ pojemności,
6.500 hl. węgla z drzewa bukowego.

4. Różne artykuły drzewne.

200.000 sztuk gontów jodłowych,
800 „ kołów do podnoszenia,
26 200 „ stylisk obrobionych z drzewa grabowego,
60.000 „ mioteł z prętów brzozowych,
200 „ drągów grabowych z kory ociosanych,
500 „ drążków z kory ociosanych do hamowania,
600 „ drewnianych łopat.

Zauważa się wyraźnie, że dla celów c. k. austr. kolei państwowych mogą być materyały drzewne **wyłącznie** tylko **udowodnionego krajowego pochodzenia** oferowane i dostarczone.

Obejście tego wyraźnego postanowienia będzie jako złamanie kontraktu uważane i jako takie w myśl art. 12 ogólnych warunków dostaw traktowane i za każdorazowe przekroczenie tego postanowienia nałożoną zostanie kara konwencyonalna w wysokości 50% wartości towaru z zagranicy dostarczonego.

Dostawa wyż wymienionych materyałów drzewnych pod pozycyą 1. i 3. ma być tylko w miarę zapotrzebowania w roku 1914 uskuteczniona i to do 4-rech tygodni po doręczeniu dotyczących obstalunków w których to obstalunkach będą dokładne wymiary w ilości dostawić się mających materyałów uwidocznione.

Dotyczące formularze ofert i wykazy potrzebnych materyałów, ich ewentualnych ilości i wymiarów, jak również ogólne i szczegółowe warunki dostawy mogą być przejrzane i podjęte u podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, lub też mogą być na żądanie przesłane na wskazane miejsce za uiszczeniem porta pocztowego.

Za przesłane warunki dostawy należy się uiścić 10 halerzy od arkusza, przeto wypada za ogólne warunki 50 halerzy, za warunki dla dostawy drzew 10 halerzy w markach pocztowych nadesłać.

Oferty mogą obejmować całą rozpisaną ilość lub też tylko pewną część rozpisanej dostawy, najmniej jednak muszą opiewać na całą nierozdzielną ilość jednej grupy drzew, która to ilość jest podaną w dotyczącym wykazie zapotrzebowania dla każdej pojedyńczej grupy.

Dotyczące na wyż wymienionych formularzach wygotowane oferty należy wraz z podpisanymi wykazami zapotrzebowania zaopatrzyć stemplami po 1 koronie od arkusza.

Oferty muszą być osobno zakopertowane i z napisem: „Oferta na dostawę materyałów drzewnych dla konserwacyi kolei, na materyały drzewne dla warsztatów, albo na różne artykuły drzewne na rok 1914“ **najdalej do dnia 10 września 1913 godzina 12 w południe** do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie wniesione.

Ceny za wszystkie wyż wymienione materyały drzewne mają być podane z przystawą i wszystkimi kosztami, franko wagon do jednej lub więcej stacyj c. k. kolei państwowych w Galicyi, włącznie z koleją lokalną Lwów - Bełzec, które imiennie podać należy.

W tych stacyach będą dostawcom potrzebne place do złożenia dostarczyć się mających materyałów drzewnych, tylko w miarę możności do użytku oddane, jednak dowiezione do tych stacyj materyały drzewne dla konserwacyi kolejowej wykazane pod pozycyą 1 i 3. nie będą tam odebrane, lecz odbiór ich będzie uskuteczniony dopiero w stacyach przeznaczenia podanych w odnośnych zamówieniach, dokąd materyały te dostawcy będą obowiązani odesłać jako towar dla c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie bez opłaty przewozowego.

Co się tyczy materyałów drzewnych dla warstatów pod poz. 2 obowiązywać będą postanowienia zawarte w odnośnym formularzu ofertowym.

Jako zabezpieczenie dotrzymania ofert na dostawę wszystkich pod poz. 1. i 2. wyszczególnionych materyałów drzewnych dla konserwacyi kolei i warstatów mają oferenci przy wniesieniu ofert **równocześnie złożyć wadyum w wysokości 5 prc.** wartości oferowanych materyałów drzewnych w gotówce lub w papierach wartościowych, podanych w art. 5 punkt 2. ogólnych warunków dla dostawy materyałów, w kasie c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie.

Podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługuje prawo przyjęcia ofert w całości lub tylko częściowo albo też całkowitego odrzucenia tychże bez podania powodu.

Wszyscie podaje się do wiadomości, że oferenci będą związani deklaracyą ofertową przez ośm tygodni, licząc od końcowego terminu dla wniesienia ofert.

Otwarcie wniesionych ofert **nastąpi dnia 11 września 1913** o godzinie 10 przed południem w biurze podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, przy którem to otwarciu oferenci mogą być obecni.

Oferty wniesione po wyż oznaczonym terminie wnoszenia ofert, a nieodpowiadające postanowieniom niniejszego ogłoszenia lub zawierające niewyraźne, dwuznaczne i nie dla każdego zrozumiałe wyrażenia, jakoteż pisemne lub telegraficzne dodatkowe deklaracye albo zmiany tychże lub też oferty nie wypełnione na przepisanych formularzach ofertowych nie będą uwzględnione.

Lwów, w sierpniu 1913.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie.

L. 1213/III. 1913 (1) (10805)

Rozpisanie dostawy.

Dostawa niżej wymienionych materyałów drzewnych, potrzebnych na rok 1914, zostanie rozdaną w drodze rozprawy ofertowej, a mianowicie:

I. Materyały drzewne dla konserwacyi kolei:

około 205·0 m³ jodłowego drzewa budulcowego,
„ 230·0 „ dębowych brusów,
„ 31·0 „ sosnowych „
„ 401·0 „ jodłowych „
„ 35·0 „ sosnowych desek,
„ 398·0 „ jodłowych „
„ 116·0 „ łat rzniętych z miękkiego drzewa,
„ 9.700 sztuk łat okrągłych miękkich bez kory.
„ 36.000 „ „ „ „ z korą.

II. Materyały drzewne dla warstatów:

około 50·900 m³ desek dębowych do budowy wagonów,
„ 1069·300 „ „ świerkowych „ „ „
„ 24·410 „ drzewa dębowego „ „ „
„ 25·590 „ brusów dębowych „ „ „
„ 750·000 „ „ jodłowych „ „ „
„ 2·0000 „ drzewa opałowego miękkiego,
rozmaitych fornierów,
„ 5000 hl. węgla drzewnego,
wreszcie rozmaite styliska, trzonki i t. d.

dla dostawy wymienionych materyałów drzewnych, jako integralna część oferty służą: Ogólne przepisy dla dostawy materyałów i narzędzi dla c. k. Zarządu kolei państwowych (wydanie z r. 1910), następnie szczegółowe przepisy na dostawę drzewa budowlanego, warstatowego i tartych materyałów drzewnych (wydanie z r. 1910), szczegółowe przepisy na dostawy drzewa opałowego (wydanie z r. 1911) i szczegółowe przepisy na dostawę węgla drzewnego (wydanie z r. 1910). Wyraźnie zaznacza się, że dla celów c. k. austryackich kolei państwowych artykuły drzewne mogą być oferowane i dostarczane wyłącznie tylko udowodnionego pochodzenia krajowego. Obejście tego wyraźnego postanowienia będzie uważane jako złamanie kontraktu i jako takie w myśl art. 12 ogólnych warunków dla dostaw traktowane, a za każdorazowe przekroczenie tego postanowienia nałożoną zostanie kara konwencyonalna w wysokości 25% wartości towaru z zagranicy dostarczonego. Prócz tego muszą być materyały drzewne ad P. I. jakoteż ad P. II. dostarczone z ostatniego wyrąbu.

Dostawa wymienionych drzew ad P. I. ma być tylko w miarę zapotrzebowania w r. 1914 uskutecznioną i to w terminie 4 tygodni po otrzymaniu dotyczących zamówień, w których to obstalunkach będą dokładnie podane wymiary dostawić się mających materyałów. Wszystkie zaś inne materyały drzewne dla celów warstatowych ma się dostawić na podstawie dotyczących szczegółowych warunków jakoteż poszczególnej umowy.

Formularze ofert, wykazy gatunków, ilości i rozmiarów, potrzebnych materyałów, jakoteż ogólne i poszczególne warunki dostawy, można przejrzeć lub podjąć w biurze dla budowy i konserwacyi, lub w biurze dla służby warstatowej podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, gdzie także bliższych wyjaśnień dotyczących niniejszej dostawy zasięgnąć można, lub po przysłaniu porta oferty mogą być pocztą przesłane.

Oferty mogą opiewać albo na całą rozpisaną ilość, albo też na część tejże, najmniej jednak muszą opiewać na całą nierozdzielną ilość grupy drzewa, wymienionego w wykazie zapotrzebowania. C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie jest upoważnioną podnieść lub zniżyć o 10% zakontraktowaną ilość materyału.

Równocześnie z ofertą na materyały drzewne należy złożyć poręczne (wadyum) w wysokości 5 prc. wartości oferowanego materyału w kasie c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie. Po przyznaniu zaś dostawy winna być kaucya w wysokości 5 prc. wartości umówionego materyału w przeciągu 8 dni po otrzymaniu odnośnego listu umownego w powyż wymienionej kasie złożoną.

We wszystkich częściach wypełnione formularze ofert, do których podpisem opatrzone i ostemplowane szczegółowe wykazy dołączyć należy, ma się wnieść opieczętowane najpóźniej do dnia 10 września b. r. do 12 godziny w południe do podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych. Zarówno oferty, jakoteż i załączniki muszą być ostemplowane marką na 1 koronę od każdego arkusza.

Oferty należy podzielić na odrębne grupy i stosownie do tego zaopatrzyć napisem: „Oferta na dostawę materyałów drzewnych do celów konserwacyi“, lub „Oferta na dostawę materyałów drzewnych dla celów warstatowych“, lub „Oferta na dostawę drzewa opałowego“, lub „Oferta na dostawę węgla drzewnego“.

Ceny należy podać wraz z wszystkimi kosztami dostawy, a co do reszty materyałów drzewnych „franko wagon“ w jednej lub kilku stacyach c. k. kolei państwowych, które jednak dokładnie wymienione być muszą. Odbiór jakościowy i ilościowy materyałów drzewnych dla celów konserwacyi kolei pod P. I. wyszczególnionych nastąpi w stacyi przeznaczenia, wymienionej w dotyczącym obstalunku, dokąd materyały te załadowane przez dostawców na wozy kolejowe, przysłane będą jako towar dla c. k. Dyrekcyi kolei państwowych bez opłaty przewozowego.

Co się dotyczy materyałów drzewnych dla celów warstatowych pod P. II. wyszczególnionych obowiązują postanowienia zawarte w odnośnym formularzu ofertowym.

Oferent jest związany ofertą przez 8 tygodni, licząc od dnia otwarcia ofert.

Oferenci mogą być obecni przy komisyjnem otwarciu ofert, które odbędzie się dnia 11 września b. r. o godzinie 10 przed południem.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowych zastrzega sobie prawo przyjęcia ofert w całości lub częściowo, albo całkowitego odrzucenia tychże bez podania powodów.

Oferty na nieprzepisanych formularzach przedłożone lub wniesione po terminie wyżej oznaczonym oferty zawierające niejasne lub dwuznaczne wyrażenia, jakoteż wszelkie pisemne i telegraficzne dodatki lub wyjaśnienia do ofert, które po terminie wyżej oznaczonym wpłyną, nie będą uwzględnione.

W Krakowie, dnia 15 sierpnia 1913.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

(Przedruk nie będzie płacony.)

Compagnie Generale Transatlantique

Dampfschiffahrts-Aktiengesellschaft in Paris.

Rechnungsabschluss per 31 Dezember 1912.

Debet.

		Francs
Verwaltungskosten in Paris und den Agenturen		6,352.215·89
Betriebskosten:		
Gehalt des Schifspersonales	9,283.489·65	
Kohle und Fettmaterial	25,458.780·41	
Hafensteuer	4,919.733·93	
Versicherung der Schiffe	1,161.424·37	
Erhaltung & Ausrüstung der Schiffe	8,347.745 64	
Nahrung f. Passagiere, Frachten etc.	22,385.050·27	71,556.224·27
Zinsen und Einlösung von Obligationen		7,635.762·50
Summe d. Ausgaben		85,544.202·66
Ueberschuss der Einnahmen & deren Verteilung:		
Statutarischer Reservefond	107.518·96	
Reserve für Kessel & grosse Reparaturen	1,000.000·00	
Abschreibung auf Schiffe	4,866.860·72	
Abschreibung auf Immobilien und Einrichtungen	130.000.00	
Versicherungsreserve	1,000.000·00	
Dividenden-Konto	2,080.000·00	
Uebertrag auf neue Rechnung	60.021·10	9,244.400·78
Francs		94,788.603·44

Kredit.

	Francs
Betriebseinnahmen:	
Linien nach New-York und Kanada	41,197 280 90
Antillen	27,375.759·05
Mittelmeer	18,862.980·12
Küstendienst	1,327.367·49
Diverse Einnahmen:	
Transit, Zinsen & Saldo vom vorigen Jahre	6,025.215·88
Francs	94,788.603·44

Bilanz per 31 Dezember 1912.

Aktiva.

	Francs
Wert der Schiffe, des Materiales, der Einrichtungen, Werkstätten, Ausrüstungsmagazine, Warenschuppen etc.	146,809.789·51
Zahlung für verschiedene, im Bau befindliche Schiffe	8,343.633·46
Ausrüstungsmaterial & Kohle in Havre, St. Nazaire etc.	5,133.242·27
Zahlung auf laufende Arbeiten in Havre & Marseille	407.304·39
Vorschüsse auf Miete	152.125 01
Pensionsinstitut der Angestellten	1,675 225·53
Konto der Agenten	3,233.483·96
Diverse Debitoren	3,898.470·62
Kassenbestände und Bankdepots	4,257.988·35
Diverse Valuten & Aktien der Werfte St. Nazaire	15,287.584·32
Ausständige Subventionen & diverse Kautionen	7,245.848·03
Francs	196,444.695·45

Passiva.

		Francs
Aktien:		
180.000 gew. Aktien á 150 Frs.	27,000.000·00	
80.000 Prior. „ á 150 „	12,000.000·00	
Obligationen 3%	92,950.791·76	
„ 4%	29,028.111·72	160,978.903 48
Pensionsinstitut der Angestellten		1,675 225·53
Konto der Agenten		1,837.163·83
Konto der Lieferanten		5,502.010·39
Fällige Obligationen und Coupons		1,870.349·44
Reserve-Konto		22,441.021 68
Saldo am 31 Dezember 1912		2,140.021·10
Francs		196,444.695·45

Rechnungsabschluss für das österreichische Geschäft 31 Dezember 1912.

	Kronen
Betriebseinnahmen	1,081.370·37
Diverse Einnahmen	3.557·51
	1,084.927·88

	Kronen
Transport per Schiff	572.990·00
Verpflegung und Material	326.510·40
Verwaltungskosten	149.290·14
Publizität	18.712·75
Abschreibung a/Mobiliar	688·56
Saldo	16.736 03
	1,084.927·88

Wien, den 30 Juni 1913.

Repräsentanz Wien der

Compagnie Generale Transatlantique

in Paris.

R. UNGER.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.